

TE LAAT !

AUTEUR: POL ANRYS

De toelating tot opvoeren van “ Te Laat ! ” of van de aparte eenakters uit het stuk moet aangevraagd worden bij :

Auteur: Pol Anrys

P. Anrys, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele,

Tel. 016/23.42.48

Mail: pol.anrys@skynet.be

Website: www.breakaleg.be

TE LAAT ! ÉÉNAKTERS:

Alle zes de taferelen uit “Te laat !” zijn perfect apart speelbaar als korte eenakter zonder dat je de inhoud van de andere taferelen nodig hebt.

Duur: 15 à 20 minuten per stuk

- **Verliefd !:** 5 d – 3 h
- **Huwelijksviering !:** 4 d – 3 h
- **Kampioen !:** 4 d – 2 h
- **Verjaardag !:** 3 d – 2 h (+ fig.)
- **Pensioen !:** 4 d – 2 h
- **Rustoord !:** 3 d – 1 h

TE LAAT ! AVONDVULLEND

Genre: Komedie

Thema: Liefde/verliefdheid

Originele bezetting: 5 d. – 3 h. Er zijn in totaal 26 personages. Iedere acteur speelt dan 3 à 4 personages, maar je kan ook heel wat meer acteurs aan bod laten komen als je ieder personage door een andere acteur/actrice laat invullen of iedere acteur/actrice maximaal 2 personages geeft)

Korte inhoud:

Eva, een bejaarde vrouw, zit in de kerk vóór de begrafenis van haar man samen met haar kleindochter (of kleinzoon) te wachten tot de begrafenisondernemer aankomt met de kist. Eva vertelt in zes taferelen vol liefde over het leven met haar man en hoe hij er in slaagde steeds te laat te komen ... ook nu weer, op zijn eigen begrafenis !

De begrafenis scènes geven de gelegenheid om ondertussen eenvoudige decorwissels uit te voeren.

Decor: Eén neutraal decor dat door veranderende belichting en het (ver)plaatsen van stoelen en tafel(s) eenvoudig en snel in een andere locatie kan worden omgetoverd. In een hoek van de scène, of vóór de scène of ergens op een verhoog staan twee stoelen (uit te lichten in de begrafenis scènes)

Begrafenis 1:

Personages:

- **Oude Eva:** een oude vrouw van om en bij de 80 jaar, in het zwart gekleed
- **Lotte:** Jonge vrouw van om en bij de 20 jaar, kleindochter van Eva

We zijn op de begrafenis van Bram, de echtgenoot van Eva. Binnen een kwartier moet de begrafenis beginnen maar de begrafenisondernemer is nog niet gearriveerd met de kist. Eva zit samen met haar kleindochter in de sacristie te wachten.

Op de achtergrond horen we muziek spelen (vb. "Laudate Dominum" aus "Vesperae solennes de confessore" KV 339 van W.A. Mozart of het "requiem" van Mozart of ...)

Eva: *(zit alleen op een stoel te mijmeren)*

Lotte: *(Komt binnen, bekijkt Eva liefdevol, gaat er naast zitten en legt dan haar arm op de schouders van Eva)* Gaat het een beetje Oma ?

Eva: *(Was aan het mijmeren en schrikt even op)* ... oh euh wat vroeg je Lotte ?

Lotte: Of het een beetje gaat , Oma ... je bent zo stil !

Eva: *(Glimlachend)* Ik was aan het mijmeren, Lotje over Opa

Lotte: *(zucht)* De mis begint over vijf minuten en de begrafenisondernemer is nog altijd niet aangekomen met de kist ... *(boos)* Dat kan toch niet !

Eva: *(Bekijkt Lotte glimlachend en begint plots hartelijk te lachen).*

Lotte: *(Schrikt en zegt ongerust)* ... Oma ... gaat het ...? Dat is toch niet grappig ?

Eva: *(Nog nalachend)* O ja Lotje, ik vind dit geweldig grappig ... zelfs op zijn eigen begrafenis slaagt hij er in om te laat te komen !

Lotte: *(verbaasd)* Was opa dan zo dikwijls te laat ? Het is mij nooit echt opgevallen. Hij was de laatste jaren wel heel erg vergeetachtig, maar dat kwam door zijn Alzheimer dacht ik...

Eva: *(glimlachend)* Opa kwam op een of andere manier steeds te laat op belangrijke momenten in zijn leven. Hoe hij er telkens opnieuw in slaagde om te laat te komen is ongelooflijk ... het begon al op onze eerste ontmoeting

Black-out op Oma Eva en Lotte - licht aan op de scène

1. VERLIEFD

Personages: Iedereen (behalve de leerkracht) moet een 16-17-jarige spelen, met de typische gedragingen, kleding en gewoontes van de huidige generatie 16-17-jarigen

- **Leerkracht: Mevrouw Debeule**
- **Jonge Eva**
- **Ruth**
- **Vicky**
- **Dina**
- **Victor**
- **Daan**
- **Bram**

(Het is maandagmorgen. We zien een klaslokaal met vooraan tafel en stoel van de Debeule en 7 stoelen voor de leerlingen (als het kan stoelen met een klaptafeltje) Als de schoolbel gaat komen er vijf leerlingen binnen. 3 meisjes en 2 jongens gaan zitten in de stoelen. 2 stoelen zijn leeg. De jongens zitten aan één kant, de meisjes aan de andere kant)

- Vicky: ... Ja Ruth, ik moest maar zó (*knipt met vingers*) gedaan hebben en hij was voor mij gevallen !
- Ruth: (*Ongelovig*) En waarom heb je dat dan niet gedaan ? Iedereen wil toch met Bram gaan ...
- Vicky: (*Uit de hoogte*) Je moet het ze niet te gemakkelijk maken. Als je ze eerst een paar keer afwijst dan doen ze alles om je te kunnen krijgen !
- Dina: (*Dromerig*) Ik wou dat ik zoveel succes bij de jongens had als jij Vicky ...
- Vicky: (*Verwaand*) Je hebt het of je hebt het niet , Dina En ik, ... ik héb het !
- Ruth: (*Minachtend*) Als we jou moeten geloven dan heb je iedere week een andere ... ik heb je nochtans nog nooit iemand zien kussen ...
- Vicky: Als ik aan het kussen ben dan is jouw pappie jou al lang komen halen op de fuif omdat je op tijd in je bedje moet liggen Trut ! (*draait zich weg van Ruth en begint met Dina te fezelen, waarbij ze duidelijk Ruth uitlachen*)
- Victor: (*was tijdens de tekst van de meisjes in stilte aan het praten met Daan en knikt nu richting Vicky*) ... en die wou maar niet naar huis gaan, heel de tijd hing ze rond ons. Die zou alles doen om Bram te kunnen krijgen, de slet !
- Daan: (*lachend*) Oei, was het zo erg ?

Victor: Als Bram haar had gevraagd om een striptease te doen, dan had ze het gedaan ... (*Schouderophalend*) Nu ja, veel had ze er niet voor moeten doen. Ze had zo al bijna niets aan !

Daan: (*Met spijt in de stem*) Ik heb blijkbaar een ander gemist. Jammer dat ik niet kon komen ... En jij ? Heb jij niets aan de haak geslagen?

Victor: Nee ... nog niet (*Kijkt vlug even naar Ruth*) ... Ruth zie ik anders wel zitten ... jammer dat ze zo vroeg naar huis moest ... ik was te laat om mijn kans te wagen.

Debeule: (*Nu komt de Debeule de klas binnen, gevolgd door een knap meisje. De gesprekken vallen stil*) Goede morgen iedereen !

Allen: Goede morgen meneer/mevrouw !

Debeule: (*kijkt in de klas en ziet dat Bram er niet is*) ... Waar is Bram ?

Dina: Hij is er nog niet meneer/mevrouw

Debeule: (*Zucht*) Weeral te laat ... (*haalt een boekje uit zijn/haar boekentas en schrijft er iets in op*) enfin dat wordt nog maar eens nablijven ... Och ja, Jongens en meisjes, dit is Eva. Zij komt vanaf vandaag onze klas vervoegen.

Klas: (*Door elkaar*) Dag Eva, welkom, hoi!,

Debeule: Eva , ga daar maar zitten (*wijst op de stoel naast Ruth.*)

Ruth: Hoi Eva, ik ben Ruth ! Welkom !

Eva: Dank je wel !

Debeule: En neem nu allemaal een blaadje papier ! Latijns dictee !

Allen: (*Protesteren luidkeels door elkaar*) Ja maar daar heb je vrijdag niets van gezegd meneer/mevrouw ! Ik heb geen tijd gehad om te studeren ! Ik was ziek in het weekend ! Ik was mijn boekentas vergeten op school

Debeule: STILTE ! ... Niets te maren en geen excuses ! Vooruit , neem een blaadje papier en noteer !

Eva: Geldt dat ook voor mij meneer/mevrouw ?

Debeule: (*Denkt even na*) ... ja Eva, doe maar gewoon mee. Dan zie ik hoever jij staat met Latijn.

Eva: Goed meneer/mevrouw (*neemt een blad papier en een balpen*)

Debeule: Noteer "Veni ... vidi ... (*Op dat moment komt Bram haastig binnen gestormd*) ... wel, wel Bram ! Weer maar eens te laat !

Bram: Ja maar, meneer/mevrouw ik kreeg deze morgen

Debeule: Weer een leuke band ? ... of voor de spoorweg gestaan ? ... of is het deze keer iets anders ? Ga zitten en neem een blad papier !

Bram: *(zucht en gaat zitten en ziet aangenaam verrast Eva zitten)* ... hoi !

Debeule: *(Eva glimlacht naar Bram en steekt haar hand op als begroeting)* ... OK, kunnen we nu eindelijk van start gaan ! ... Noteer: **Veni ... Vidi ... Vici**

Leerlingen: *(Zuchtend beginnen ze allen te noteren)*

Debeule: **Rosa ...Rosae ...Rosas ...Rosarum ...**

(nu weerklinkt het reffrein van het liedje "Rosa" van Jacques Brel terwijl de leerlingen ijverig schrijven. Als het reffrein eindigt weerklinkt de schoolbel , pakken de leerlingen hun boekentas en leveren hun blad in bij de Debeule en verlaten de klas.)

Debeule: *(Als Bram zijn blad heeft afgegeven en wil weg gaan)* Blijf jij nog maar wat zitten Bram en maak oefening 1 tot 6 op bladzijde 23 van je handboek .

Bram: Ja maar ...

Debeule: Je moet maar zien dat je op tijd komt ! Vooruit, aan de slag !

Bram: *(Zucht, neemt zijn boek en begint te schrijven)*

Debeule: *(Schrijft even iets op, steekt de toetsen en de rest van zijn/haar materiaal in zijn/haar boekentas en staat dan recht)* Ik ga even naar de directeur. Ik ben dadelijk terug ! *(wil weg gaan mar op dat moment komt Eva binnen)* Wat kom jij hier nog doen Eva ?

Eva: Ik ben mijn boekentas vergeten meneer/mevrouw *(Debeule mompelt iets en gaat weg)*Wat doe jij nog hier ?

Bram: *(Kijkt aangenaam verrast op)* ... straf gekregen omdat ik weeral te laat was !

Eva: *(Een beetje verlegen)* Ik ... euh ... ik was mijn boekentas vergeten.

Bram: *(Staat recht)* We kennen elkaar nog niet. Ik ben Bram *(geeft haar een hand)*

Eva: *(Glimlacht)* Ik ben Eva !

Bram: Nieuw hier ?

Eva: Ja, we zijn dit weekend verhuisd naar hier.

Bram: Waar woon je ?

Eva: In destraat.

Bram: O, dat is niet ver van waar ik woon, ... als je wil *(op dat moment komt Vicky binnen)*

Vicky: *(Schrikt als ze Eva ziet en zegt dan bars)* Wat doe jij hier ?

Eva: O, ik was mijn boekentas vergeten (*gaat ze vlug halen en blijft dan even aarzelend staan bij Bram*)

Vicky: (*Ongeduldig tot Eva*) Daaag !

Eva: O euh ja... Tot morgen (*gaat onbegrijpend weg en kijkt nog even om naar Bram*)

Bram: Waarom doe je zo vervelend tegen haar ?

Vicky: Die is pas hier of ze probeert zich al op te dringen !

Bram: Ze was gewoon haar boekentas vergeten

Vicky: Denk je nu echt dat ze die “toevallig” is vergeten ? Wat ben jij toch naïef (*gaat nu dicht bij hem staan en begint zijn arm te strelen*) ... vond je het ook zo tof, zaterdag op de fuif ?

Bram: ... euh ja, dat ging wel (*trekt zich dan ongemakkelijk weg*) ... Ik moet verder doen met mijn oefeningen straks is hij/zij terug ! (*gaat vlug weer zitten en begint aan zijn oefeningen*)

Vicky: (*denkt even na*) Waar is hij/zij naar toe ?

Bram: (*zonder opkijken*) Naar de directeur.

Vicky: (*gaat naar de deur, kijkt even, neemt dan vlug de boekentas van de Debeule en giet er het glas water in dat op tafel stond. Dan gaat ze sensueel tot bij Bram en gaat op de hoek van zijn bank zitten*) Kan ik je helpen Bram ?

Bram: (*Was geconcentreerd aan het werken en schrikt op*) ... euh Wat ?

Vicky: (*Poeslief*) Of ik je misschien kan helpen met je oefeningen ?

Bram: Nee, dank je wel. Het lukt wel !

Vicky: Tot morgen dan ! (*gaat met een valse lach en heupwiegend weg*)

(Bram schrijft nog even verder terwijl nu de muziek weerklinkt “Wat heb je vandaag op school geleerd” van “de elegasten”. Dan halveert het licht na een poosje en gaat Bram weg en wordt ook de boekentas van de Debeule weggehaald . Dan gaat de schoolbel weer en komen Ruth, Vicky, Dina, Victor en Daan al pratend binnen)

Dina: Ik heb gegarandeerd weer een buis op mijn rapport na die onverwachte toets van gisteren. Ons ma zal weeral zagen.

Vicky: Bij mij net het zelfde, maar uiteindelijk zou dat nog best kunnen meevallen !

Dina: Hoe bedoel je ?

Vicky: Ik heb zo’n gevoel dat die toets wel eens zou kunnen wegvallen ...

Ruth: (*Verwonderd*) Waarom denk je dat ?

Vicky: Oh! Ik weet niet, zomaar een gevoel ... *(glimlacht uit de hoogte)*

Daan: *(Op dat moment komen Eva en Bram druk pratend binnen)* Hola, Bram ! Op tijd deze keer ?! Hoe is dat mogelijk ?

Bram: *(lacht)* Ik kan toch niet altijd te laat komen ?

Victor: *(plagerig)* Voor zo'n knap gezelschap zou ik ook wel op tijd komen hoor !

Bram: *(Schrikt en wil niet toegeven dat hij een oogje op Eva heeft)* Wat ? ... Omdat wij toevallig samen de klas binnenkomen . Pfff. Doe niet onnozel. Dat heeft er niets mee te maken.

Eva: *(Eva wil verlegen snel gaan zitten, maar als ze Vicky passeert, steekt die haar heen uit waardoor Eva struikelt en op de grond valt)* Auw !!

Ruth: *(Vicky en Dina lachen Eva hard uit waarop Ruth furieus recht staat en tegen Vicky uitvliegt)* Dat heb je opzettelijk gedaan !

Vicky: Doe niet belachelijk ... Trut ! *(negeert haar dan verder)*

Eva: *(Ziet dat Ruth het hierbij niet wil laten)* Laat maar Ruth ... *(trekt haar op haar bank en beginnen samen in stilte te praten)*

Daan: *(Sarcastisch)* Dat ziet ons Vicky duidelijk niet graag gebeuren Bram ...

Bram: Wat ?!

Victor: Andere kapers op de kust ! ... Eva !

Bram: Wat ... Eva ?

Daan: Je gaat toch niet ontkennen dat je een oogje hebt op Eva !

Bram: *(zegt gespeeld luchtig, maar luid genoeg zodat Eva het hoort)* Ik heb helemaal geen oogje op Eva ! *(Eva kijkt ontgoocheld in de richting van Bram, die haar blik vermijdt)*

Debeule: *(de Debeule komt binnen met een gezicht als een donderwolk. Ze heeft een andere boekentas bij)* STILTE !*(er valt een doodse stilte die een aantal tellen wordt volgehouden)* ... iemand heeft gisteren water in mijn boekentas gegooid en daardoor heb ik onder andere de toets van gisteren onverbeterd moeten weggooien.

Klas: *(gemompel onder elkaar, dat al snel weer stil valt)*

Debeule: Vóór we van start gaan met de les wil ik weten wie dat gedaan heeft ! ... *(er valt een ongemakkelijke stilte)*ik wacht ?! *(ongerust geschuifel en nerveus heen en weer gekijk op de banken)* Niemand ? OK ! ... Bram !

Bram: *(Ongerust)* ... Ja, meneer/mevrouw ?

Debeule: jij was de enige hier aanwezig toen ik naar de directeur ben gegaan. Dus ga ik er van uit dat jij de enige bent die het kan gedaan hebben. Jij gaat nu met mij mee naar de directeur !

Bram: *(Schiet in paniek)* Maar ik heb het echt niet gedaan meneer/mevrouw ! Ik heb enkel aan mijn oefeningen gewerkt . Ik zweer het Ik heb het echt niet gedaan !

Leerkacht: ... Als jij het niet gedaan hebt, wie dan wel ? Is hier nog iemand geweest terwijl ik naar de directeur ging ? *(vraagt nu streng)* ... Wie is hier nog binnen geweest na de les ? *(na een korte aarzeling steekt Eva haar hand omhoog ... Bram en Eva kijken nu in de richting van Vicky, maar die blijft onbewogen zitten)* ... Eva, inderdaad dat klopt. Ik heb je zien binnen komen toen ik naar de directeur vertrok. *(de Debeule kijkt de klas rond)* ... niemand anders ? *(Eva en Bram kijken gespannen naar Vicky, maar die geeft geen kik)* Eva, heb jij water in mijn boekentas gegooid ?

Eva: Nee, meneer/mevrouw !

Debeule: Aangezien hier niemand anders is binnen geweest moet één van jullie beiden het gedaan hebben ! Of is hier toch nog iemand geweest ? Bram? ... Eva? .. is hier nog iemand geweest terwijl ik weg was ? *(Vicky kijkt nu dreigend richting Bram en Eva)* Niemand dus ! En vermits geen van beiden wil toegeven , gaan jullie beiden mee naar de directeur , ... Nu!

Vicky: Eva heeft het gedaan, meneer/mevrouw !

Klas: *(Verbijstering alom)*

Debeule: STILTE ! ... Hoe weet jij dat Vicky ?

Vicky: Ik heb het haar zien doen ! Ik was mijn jas vergeten in de gang en ik zag door het raam dat ze water in uw boekentas goot !

Debeule: Wat heb je daarop te zeggen, Eva ?

Eva: *(Kijkt wanhopig eerst naar Vicky die haar grijzend aankijkt en dan naar Bram die niet weet hoe hij moet reageren en dan begint ze te snikken)* ... ik ... ik

Debeule: Kom Eva ! Mee naar de directeur *(de Debeule neemt een snikkende Eva bij de hand en verlaat met haar de klas)*

Ruth: *(Er valt even een ongemakkelijke stilte)* ... Ik kan niet geloven dat Eva zoiets gedaan heeft. Zo is ze niet !

Dina: Nee? Hoe weet jij dat ? ze is nog maar één dag op school ? Misschien is ze op haar vorige school wel buiten gegooid voor iets dergelijks...?!

Vicky: Ze heeft toch niet ontkend dat ze het gedaan heeft ...

Ruth: *(Verontwaardigd)* Hoe zou ze ? Ze was helemaal van slag ...

Vicky: Ja, omdat ik haar ontmaskerd heb !

Bram: Waarom heb jij niet gezegd dat jij hier ook bent geweest ?

Vicky: Dat heb ik toch gezegd ... in de gang !

Bram: Jij bent hier binnen in de klas geweest !

Vicky: Je liegt ! Ik ben hier niet binnen geweest !

Bram: (Wordt kwaad) Je bent hier wel binnen geweest ! en ik begin een sterk vermoeden te krijgen dat jij dat water in die boekentas hebt gegooid !

Vicky: Je bent gek. Heb je mij dat dan zien doen misschien?

Bram: (*Onzeker*) ... nee, maar ik was bezig met mijn oefeningen ...

Vicky : Als ik binnen ben geweest waarom heb je dat dan daarstraks niet gezegd aan de Debeule ?

Bram: Ik wil geen verklikker zijn .

Vicky: Ik begrijp je niet hoor. Je zou me dankbaar moeten zijn. Dank zij mij moet je niet naar de directeur. Stank voor dank noem ik dat !

Debeule: (*komt binnen gevolgd door een bleke en terneergeslagen Eva die zwijgend gaat zitten*) STILTE ! En iedereen gaan zitten , Neem allemaal een blaadje papier ... (*nu weerklinkt het refrein van het liedje "Rosa" van Jacques Brel terwijl de leerlingen ijverig schrijven. Als het refrein eindigt weerklinkt de schoolbel , pakken de leerlingen hun boekentas en verlaten de klas. Eva blijft als laatste zitten en ook Bram treuzelt om met haar alleen te kunnen zijn*)

Bram: (*voelt zich heel schuldig*) ... Gaat het ,Eva ?

Eva: Ga weg ! Laat me gerust !

Bram: Wat heeft de directeur gezegd ?

Eva: Dat zijn jouw zaken niet !

Bram: Kan ik iets doen ?

Eva: (*Woedend*) Kan ik iets doen !? ... Kan ik iets doen !? Deze morgen had je iets kunnen doen ! Je had misschien kunnen zeggen dat ik het niet heb gedaan ! Je had tóen misschien voor mij kunnen opkomen ! Maar nee, als jij zelf maar niet naar de directeur moet ! Nu is het te laat ! Je bent een lafaard ! Ik wil niets meer met jou te maken hebben ! (*gaat furieus weg*)

Bram: Maar Eva, ik ... (*ziet haar met lede ogen vertrekken*) Verdomme ! (*schopt zijn boekentas weg uit onmacht*)

Ruth: (*komt binnen met Daan en Victor*) Bram, we moeten jou spreken !

Bram: Ach, laat me gerust ! (*wil zijn boekentas nemen en weg gaan*)

Daan: Nee bram ! Je moet naar ons luisteren. Eva wordt gestraft voor iets dat ze volgens ons niet gedaan heeft !

Victor: Wat is er écht gebeurd , Bram ?

Ruth: Heeft Eva water in de boekentas van Debeule gegoten ?

Bram : *(Gaat terneergeslagen op de hoek van een bank zitten)* ... Nee

Daan: Ben je zeker ?

Bram: Ja ! Ze kan het niet gedaan hebben !

Victor: Heb jij het dan gedaan ?

Bram: Nee ! *(als hij de anderen twijfelend ziet kijken)* Ik zweer het ! Ik heb het echt niet gedaan ?

Ruth: Maar wie dan wél ?

Bram: Vicky ! Alleen Vicky kan het gedaan hebben !

Daan: Heb je het haar zien doen ?

Bram: Nee !Dat is juist het probleem. Ik heb het haar niet zien doen. Ik was druk bezig met die oefeningen.

Ruth: Maar ze was wel in het klaslokaal ?

Bram: Ja !

Ruth: *(Plots zeker)* Zij heeft het gedaan ! Ik ben er zeker van !

Victor: Waarom ben je daar plots zo zeker van ?

Ruth: Deze morgen vóór Debeule binnenkwam zei ze “Ik heb zo’n gevoel dat die toets wel eens zou kunnen wegvallen ...” Ze wist het dus !

Daan: Ja, maar ze zei dat ze het Eva had zien doen als ze door het raam keek ...

Bram: *(Beslist)* Dat kan niet ! Eva is weggegaan als Vicky binnen kwam en ze is nooit in de buurt van de boekentas geweest !

Victor: *(boos)* De valse slet !

Ruth: Dat moeten we aan Debeule gaan zeggen !

Daan: Vicky zal dat nooit toegeven en we kunnen niets bewijzen ...

Bram: Maar we kunnen het toch niet zo laten ...

Ruth: *(Er valt even een stilte)* Ik heb een idee ! *(kijkt dan lachend naar Bram)* Maar dan zal jij een zware opoffering moeten doen, Bram

Bram: Voor Eva wil ik alles doen! Ik heb haar vandaag zwaar in de steek gelaten !

Daan: (*plagerig*) En je zei toch dat je helemaal geen oogje had op Eva ?

Bram: Nee, niet één oogje, maar alle twee !

Ruth: Kom, werk aan de winkel ! (*ze verlaten druk pratend de klas ter wijl het licht halveert en de muziek weerklinkt "Wat heb je vandaag op school geleerd" van "de elegasten" Als het licht weer "vol" brandt komen Vicky en Bram het klaslokaal binnen*)

Vicky: (*Opgewonden en vol verwachting*) Waarom wil je me spreken Bram ?

Bram: (*weet niet goed hoe beginnen*)... Ik wil je bedanken voor gisteren Vicky ... ik heb er deze nacht goed over nagedacht ... en ik besef het was fout om gisteren boos te zijn op jou. Je hebt me gered...

Vicky: (*aangenaam verrast*) Bram, meen je het ?

Bram : Ja Vicky. Deze nacht zijn mijn ogen open gegaan ! En je hebt me niet alleen gered van een zware straf je hebt me ook gered van een buis op Latijn.

Vicky: (*Licht, komt verleidelijk bij Bram staan en neemt zijn handen vast*) Ik had ook een buis en toen wij daar gisteren alleen waren zag ik mijn kans schoon. Dat glas water stond vlak naast Debeules boekentas. Het was zo gebeurd !

Bram: Wanneer heb je dat eigenlijk gedaan? Ik heb niets gezien ?

Vicky: Nee, jij was veel te druk bezig met jouw oefeningen ! ... Verdient dat nu geen beloning Bram . (*wil hem kussen, maar Bram houdt de boot af*)

Bram: Nu draait Eva wel op voor iets dat ze niet gedaan heeft ...

Vicky: Eva is een trut ! Die is hier amper op school en ze denkt dat ze jou al kan inpikken. Maar hou nu op over Eva en concentreer je nu op mij ... je hebt me toch niet alleen naar hier gevraagd om te praten, Bram (*wil hem weer kussen*)

Bram: (*houdt weer de boot af*) Kunnen we toch niet beter aan Debeule zeggen dat Eva het niet gedaan heeft? ... We zullen zeggen dat wij het samen gedaan hebben ...

Vicky: (*Boos*) Ben je gek ! Als jij de schuld op jou wil nemen dan doe je maar. Maar ik niet !

Bram: Maar je hébt het toch gedaan !

Vicky: Ja, en dan !

Bram: We kunnen daar toch niet iemand onschuldig voor laten opdraaien ? Ik, zal mee de schuld op mij nemen ...

Vicky: (*smalend*) Wat ben jij een watje ! ... Laat het zo Bram, dat is het beste (*gaat weer tot bij Bram en neemt zijn handen vast*) Vergeet die Eva nu en denk alleen aan mij (*wil hem kussen, maar weer weert hij haar af*)

Bram: Nee Vicky ! Ik wil dat je alles bekent aan Debeule !

Vicky: *(woedend)* Eva ! Alleen maar Eva ! Wat heeft die trut dat ik niet heb ! Loser ! Maar weet je, Nooit !, hoor je dat ? Nooit zal ik toegeven dat ik water in Debeules boekentas heb gegoten en niet Eva ! Voor mijn part vliegt ze maar van school ! *(wil woest weggaan, maar op dat moment komt Debeule, gevolgd door Eva de klas binnen)*

Debeule: *(Ijzig)* Dat hoef je niet meer toe te geven, Vicky. Ik heb alles duidelijk gehoord !

Vicky: *(Wordt lijkwit)* Ik ... ik .. nee ... dat ... ik heb het niet gedaan ...

Debeule: Bespaar me jouw uitleg Vicky. Kom maar mee naar de directeur !

Vicky: *(Nu woedend)* ...Dat ... dat was opgezet spel ! Jij vuile schoft ! *(wil op Bram afvliegen en hem te lijf gaan, maar Eva steekt haar been uit waardoor Vicky struikelt en valt)* ... auw

Debeule: *(Trekt Vicky recht en neemt haar bij de arm mee)* Meekomen jij !

Vicky: *(Terwijl ze mee naar buiten wordt genomen schreeuwt ze naar Bram)* Denk maar niet dat ik dit zomaar laat gebeuren ! Je bent van mij nog niet af !

Bram: *(Er valt even een stilte waarop beiden elkaar verliefd aankijken)* ... Eva ?

Eva: ... Bram ?

Bram: Ben je nog boos op mij ? *(langzaam gaan beiden naar elkaar toe)*

Eva: *(glimlacht)* ... Nee ! ... Je bent mijn held

Bram: *(neemt haar handen vast)* je hebt haar anders ook flink doen struikelen !

Eva: *(Hevig)* Wie mijn lief aanvalt krijgt met mij te doen !

Bram: *(plagend)* ...Uw lief ? En wie mag dat dan wel zijn ?

Eva: Weet je dat dan niet *(kust hem nu zacht op de mond)*

Bram: ... ik ben verliefd op jou Eva. Smoorverliefd ! *(kussen elkaar nu weer)*

Ruth: *(Ruth en Daan komen de klas binnen en beginnen te applaudiseren)* Hip hip hip Hoera ! *(Eva en Bram schrikken even en kijken glimlachend op)*

NOTA: Indien dit tafereel als eenakter wordt gespeeld mag je onderstaande replieken laten vallen. Als je dit speelt als volavondstuk en met 2 actrices in dubbelrol als Oude Eva en Lotte, neem je er eventueel onderstaande replieken bij om hen de kans te geven hun plaats op de 2 stoelen terug in te nemen en zich eventueel snel om te kleden.

Daan: Eva, Debeule heeft gevraagd of je ook even naar de directeur wil komen ... hij wil zich verontschuldigen tegenover jou !

Eva: ... Wow ! Dan zal ik hem maar niet laten wachten ... tot straks !

Ruth: Ik ga even met je mee ! (*beiden verdwijnen*)

Daan: (*Tegen Bram*) En, hoe is het gegaan ?

Bram: Ze liep er met open ogen in !

Daan: Die zou alles doen om jou te krijgen ... de ontzuivering moet groot geweest zijn ! Ik wou dat ik dat had kunnen meemaken !

Bram: Ze was furieus ! Als ze met Debeule meeging riep ze nog dat ze dit niet zomaar zou laten gebeuren en dat ik nog niet van haar af was !

Daan: Oei, dat klinkt niet zo goed !

Bram: (*Luchtig*) Pfff ! Wat kan ze doen ?!

Daan: (*Bezorgd*) Onderschat haar toch maar niet, Bram ! Die gaat over lijken om haar doel te bereiken. Zie maar naar hoe ze Eva wou klein krijgen.

Bram: Van Eva moet ze afblijven ! Eva is van mij !

Black-out op Scène - licht aan op Oma Eva en Lotte

Begravenis 2:

(Oude Eva en Lotte zitten op hun stoel, op de achtergrond horen we opnieuw zacht dezelfde muziek)

Lotte: Ooooooh ... zo romantisch !

Eva: (*glimlacht*) Ja, het had wel iets, hé !

Lotte: Toch wel lief van Opa dat hij u zo heeft verdedigd.

Eva: Hij heeft eerst wel een duwtje in de rug moeten krijgen van Ruth, maar uiteindelijk heeft hij het toch wel gedaan !

Lotte: En wat een serpent was dat, die Vicky !

Eva: Ja, dat was geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

Lotte: Wat is er met haar gebeurd nadat ze bij de directeur moest komen ?

Eva: Zij is een week geschorst op school, maar ze is na die week niet meer teruggekomen. Ze is zelf veranderd van school.

Pastoor: *(komt zenuwachtig in zijn handen wrijvend binnen)* Excuseer Eva, maar ik heb om 11u30 een doop ... zou je het erg vinden als we al beginnen ... zonder Bram ?

Lotte: *(verontwaardigd)* ... maar meneer pastoor! Dat kan toch niet !

Pastoor: *(Heel ongemakkelijk)* Ik weet dat het moeilijk is, maar de begrafenisondernemer zit blijkbaar vast in de file en niemand weet wanneer hij er door zal geraken ...

Lotte: *(Fel)* Ik vind niet dat we kunnen starten zonder Opa !

Pastoor: *(Druipt verslagen af)* ... goed , we zullen nog eventjes wachten ...

Lotte: Waarom zeg jij niets Oma ? We kunnen Opa toch niet begraven zonder dat hij er zelf bij is ?

Eva: *(glimlacht)* ... Ik weet niet Wist je dat ik zelfs bijna met Opa ben getrouwd zonder dat hij er zelf bij was ?

Black-out op Eva en Lotte en licht aan op de scène

2. Huwelijksviering

Personages:

- Jonge Eva
- Roger ,Vader van Eva
- Ruth, getuige van Eva
- Bram
- Marianne, Moeder van Bram
- Vicky: rivale van Eva
- Pastoor

(Tijdens de tussenscène wordt het decor voor het tweede tafereel klaargezet . Het stuk speelt zich af in een ruimte die voor een kerk moet doorgaan. Op het podium staat het altaar (een tafel) en links of rechts een micro. Links op de scène staan 3 stoelen waar Ruth en de vader van Eva en de moeder van Bram moeten zitten. Rechts twee stoelen waar Bram en Eva moeten zitten. Als de huwelijksviering begint zien we de pastoor met een glimlach de geluidsknop induwen en achter het altaar plaats nemen. Links zit Ruth, de getuige van Eva. De bruidsmars van Wagner weerklinkt luid)

Pastoor: *(Als de bruidsmars ophoudt zien we de pastoor verwonderd naar achter in de zaal kijken en op zijn horloge kijken. Hij kijkt vragend naar Ruth die ongerust haar schouders ophaalt. Dan gaat hij nogmaals naar de geluidsknop en weerklinkt opnieuw de bruidsmars, maar deze keer nog een stuk luider. Weer komt er*

niemand naar voor. Dan zegt hij luid tot Ruth) ... Ga eens kijken waar ze blijven ? We zijn al vijf minuten over tijd en om elf uur heb ik hier nóg een trouw ! (Ruth staat haastig recht en loopt vlug naar achter in de zaal, waar Eva, haar vader en Brams moeder staan te wachten. De pastoor gaat naar de micro en spreekt de zaal toe)

Beste mensen , nog eventjes geduld. Zo dadelijk gaan we van start met de huwelijksviering van Bram en Eva. Er is blijkbaar een klein oponthoud, maar dat zal zo dadelijk wel opgelost zijn ... hoop ik.

Roger: *(We horen nu een steeds aanzwellend discussie van aan de inkom van de kerk en dan komt Roger woest van achteruit naar voor gelopen, wanhopig gevolgd door Eva, en Brams moeder die hem op andere gedachten proberen te brengen) STOP ! Hou er maar mee op ! Dit huwelijk gaat niet door !*

Eva: *(Wanhopig) Papa! Ons huwelijk gaat wél door !*

Roger: Oh ja ?! En waar is de bruidegom dan ? In geen velden of wegen te bekennen !

Marianne: *(Ongerust) Er moet iets gebeurd zijn. Het is toch niet normaal dat Bram nog niet hier is ?!*

Roger: Dan had hij kunnen verwittigen ! Maar nee, meneer laat niets van zich horen !

Marianne: Ik, begrijp het ook niet! Ik heb al 100 keer gebeld maar hij neemt zijn GSM niet op !

Eva: Papa! Bram zal mij nooit in de steek laten ! Hij zal zo dadelijk wel hier staan ! Er zal wel een goede reden voor zijn.

Roger: Een goede reden ? Een goede reden? Hoe dikwijls heeft hij ons al niet laten wachten? En nooit had hij een goede reden!

Eva: Nee in jouw ogen niet ! Jij hebt hem nooit kunnen uitstaan !

Roger: Als ik eerlijk moet zijn had ik jou inderdaad toch een andere partner toegewenst !

Marianne: *(Verontwaardigd) Ohhh! Hoe durf je zo iets te zeggen over mijn zoon !*

Eva: Papa!! Schaam je !

Pastoor: *(Komt er tussen voor de ruzie uit de hand loopt) Excuseer me mensen maar we kunnen echt niet meer wachten. Om elf uur stipt is hier een volgende huwelijksviering en die mensen kan ik niet laten wachten.*

Eva: *(Wanhopig) Maar mijnheer pastoor, we kunnen toch niet starten zonder Bram ?*

Pastoor: *(hoofdschuddend) Nee, dat is inderdaad nogal moeilijk !*

Eva: Geef ons nog vijf minuten. Please ?!

Pastoor: *(Kijkt op zijn horloge en zucht) OK, vijf minuten ... (er valt nu even een stilte waarin iedereen vooraan wanhopig naar de uitgang zit te staren en loopt te ijsberen,*

maar dan gaat de pastoor naar de micro) ... Beste mensen ik stel voor dat we ondertussen al met de schaal rondgaan ... dat is dan toch al wat tijd gewonnen ... Mag ik vragen aan de ouders om dit te willen doen (hij neemt twee mandjes en geeft ze aan Roger en Marianne die duidelijk tegen hun zin richting eerste rij gaan)

Eva: *(Op dat moment komt Ruth wanhopig aangelopen)* En ... heb je hem gevonden ?

Ruth: Nee! Nergens te bespeuren! Niemand heeft hem gezien !

Eva: *(begint te wenen)* Waar is hij toch . Er moet iets erg gebeurd zijn !

Ruth: *(Omarmt haar)* Rustige Eva. Het komt wel goed ! Rustig !

Pastoor: Dan stel ik voor dat we er nu maar mee ophouden! *(richt zich naar de toeschouwers)* ... Excuseer beste mensen maar de huwelijksviering gaat niet door. Gelieve de kerk te verlaten ... nadat u iets in de schaal hebt gelegd a.u.b. *(Doet nu teken naar Roger en Marianne)* Roger en Marianne ... als jullie zo vriendelijk willen zijn ... *(zuchtend willen ze er aan beginnen)*

Ruth: NEE ! We beginnen NU ! *(consternatie alom)*

Eva: *(Wanhopig)* Maar we kunnen toch niet beginnen zonder Bram ?

Ruth: Toch wel, Eva. Als hij hier is tegen dat de huwelijksgeloften moeten worden uitgesproken komt alles nog in orde !

Eva: *(Krijgt weer hoop)* Zou ... zou je denken ?

Ruth: *(Bemoedigend)* Maar natuurlijk Eva ! Bram heeft jou nog nooit echt in de steek gelaten ! Dat zal hij nu ook niet doen !

Eva: *(Vermant zich nu en wordt weer de strijdvaardige Eva)* Je hebt gelijk Ruth. Bram heeft mij nog nooit echt in de steek gelaten. We starten de huwelijksviering !

Pastoor : Ja maar Eva. Ik kan toch niet...

Eva: *(onderbreekt hem)* Dat kan je wel! We hebben je betaald voor een huwelijksmis dus hebben we recht op een huwelijksmis!

Pastoor: Ja maar Eva ik ...

Eva: Start de muziek ! Kom papa, we komen op zoals het hoort !

Roger: Eva, dat is gewoon belachelijk. Daar doe ik niet aan mee !

Eva: Alsjeblief papa, doe het voor mij *(trekt hem mee naar de ingang van de kerk)* ... Marianne kom je mee!

Marianne: Maar Eva, Bram is er toch niet ?

Eva: Dan doe je maar alsof hij er is, kom

- Allen: *(Roger, Marianne en Eva gaan druk discuterend naar achter terwijl de pastoor hoofdschuddend terug de bruidsmars opzet. Dan komt eerst Marianne op met een denkbeeldige Bram aan de hand. Aan het altaar gekomen gaat ze zitten naast Ruth. Dan volgen Roger en een(gespeeld) stralende Eva. Aan het altaar geeft Roger zijn dochter aan de denkbeeldige Bram en gaat zitten naast Marianne. Eva neemt de denkbeeldige hand van Bram en gaat op een van de twee stoelen rechts zitten.*
- Pastoor: *(Komt heel onzeker door de absurde situatie naar de micro en spreekt zijn welkomstwoord. Hij doet dit overdreven zodat we een karikatuur van een echte ouderwetse pastoor te zien krijgen)*
 ... Wanneer je iemand ontmoet in je leven, die je aanvaardt zoals je bent, die naar je luistert, **op wie je kan rekenen** (*kucht hier nadrukkelijk*), aan wie je alles kan zeggen, die je begrijpt zonder dat je alles onder woorden moet brengen, iemand die je zorgen, je vreugde en je leven deelt, dan heb je het meest kostbare geschenk in je leven gevonden. Omdat Eva en Bram in elkaar dit geschenk vonden en besloten elkaar **vandaag** (benadrukken) trouw te beloven, heet ik jullie allen welkom op deze dag, die voor hen **allebei van zo groot belang** is. Laten we samen dankend bidden opdat hun liefde elke dag mooier en dieper mag worden, zodat zij bij elkaar vervulling vinden van het diepe verlangen: elkaar gelukkig maken (*De pastoor kijkt nu ongemakkelijk naar Eva*)
 ... Mag ik dan nu Eva en Bram vragen om hun welkomstwoord te brengen ... (*De pastoor gaat dan wijfelend zitten terwijl hij teken doet naar Eva dat ze aan de micro moet komen*)
- Eva: *(gaat zenuwachtig naar de micro, wanhopig naar de ingang turend in de hoop dat Bram alsnog verschijnt. Ze haalt diep adem en begint dan haar welkomstwoord)*
 ... Liefste ouders en familie, beste vrienden, ... Bram en ik leerden elkaar een tiental jaar geleden kennen. De hoop zo ver te geraken als vandaag was van in het begin erg groot, maar oorspronkelijk vooral erg fragiel – we waren ook nog maar zestien. Het was bij momenten niet altijd even makkelijk ... (*slikt nu even*) Bram heeft me in al die jaren dikwijls laten wachten ... op tijd komen is niet meteen zijn grootste specialiteit ... maar vandaag heeft hij mij beloofd zou hij me niet laten wachten ... (*begint te snikken*) En zie hij is er, ... ruimschoots op tijd om samen deze heuglijke dag te vieren !
- Dat we hier vandaag samen voor het altaar staan, is voor ons dan ook een hoogtepunt van een lang verhaal waar we samen iedere dag aan schrijven. (*begint nu hevig te snikken, waarop Ruth haar komt troosten, en naar haar stoel brengt*).
- Roger: *(Staat furieus recht en gaat naar de pastoor)* Meneer pastoor, stop onmiddellijk met die huwelijksviering! We maken ons belachelijk ! De mensen lachen ons gewoon uit ! (*Vermoedelijk wordt hier nu gelachen en dan kan Roger even op de toeschouwers inspelen. Indien er niet wordt gelachen laat hij zijn volgende replieken gewoon vallen*) (*Roger gaat boos tot vlak bij de toeschouwers*) Vinden jullie dat grappig ? ... Ja ? ... Ja, komaan lach nog wat harder ! ... Plezant hé, lachen met de miserie van iemand anders ! (*draait zich nu weer naar de pastoor*) Stop er mee meneer pastoor !

Pastoor: Je hebt gelijk Roger . We maken ons hier gewoon belachelijk ! (*kijkt nadrukkelijk richting Eva*) Het was trouwens niet mijn idee om tóch met die huwelijksviering te beginnen....

Marianne: Ik vind het ook beter dat we er mee ophouden, meneer pastoor, maar kunnen we zo snel mogelijk een nieuwe datum vastleggen voor de huwelijksviering ?

Pastoor: (*Verrast*) Oh ... euh ik weet niet of ... euh ...

Roger: Wat mij betreft komt er geen tweede poging !

Marianne: (*Schrikt even*) Wat bedoel je daarmee , Roger ?

Roger: Dat wat mij betreft mijn dochter NIET trouwt met die nietsnut !

Marianne: Wat ?! Hoe noem jij mijn zoon !?

Roger: Een nietsnut !

Marianne: Een nietsnut ?! Hoe durf je! Kijk naar jezelf , dikke nek !

Roger: Wat , Ik een dikke nek ? ... Jij bent gewoon jaloers omdat mijn dochter een hoger diploma heeft dan jouw zoon !

Marianne: ...Oh ! ... Jaloers ?! Ik ? ik ben helemaal niet jaloers ! Bram heeft dan misschien geen hoog diploma , maar hij is een goede jongen die overal graag gezien is !

Roger: Maar die nooit op tijd kan komen !

Marianne: Ben jij dan zo perfect misschien? Er zijn wel ergere dingen in het leven dan af en toe eens te laat komen !

Roger: Maar niet op uw eigen trouwfeest!

Marianne: Daar zal dan waarschijnlijk wel een goede reden voor zijn !!!

Roger: O ja ! Dat zal dan een héél goede reden moeten zijn !

Pastoor: (*beiden beginnen steeds harder tegen elkaar te schreeuwen, waardoor de pastoor ongemakkelijk tussenbeide komt*) ... Roger ... Marianne, alsjeblief ..

Marianne: (*Schreeuwt*) Ik laat mijn zoon niet beledigen door zo'n opgeblazen kikker die ...

Roger : Wat ?! Opgeblazen kikker ! Hoe durf je mij ...

Eva: Papa ! Marianne ! Hou daar mee op ! Zijn jullie niet beschaamd !

Roger : Ja maar Eva, zij zei dat ik ...

Eva: (*furieus*) Jullie gedragen zich als kleine kinderen ! Dit had de mooiste dag van mijn leven moeten zijn en tot nu toe maakt iedereen er één grote puinhoop van !

Marianne: *(Neemt Eva geëmotioneerd vast)* Sorry Eva ... het is de spanning ... de ongerustheid ... waar kan Bram toch zijn ... *(begint ook te snikken)?*

Eva: *(kijkt dwingend naar Roger en knikt richting Marianne)* ... Papa !

Roger: *(ongemakkelijk)* ... excuseer Marianne ... ik had dat niet mogen zeggen.... Maar ik raak over mijn toeren door heel dit gedoe hier ...

Pastoor: Eva, ik denk echt dat we er beter mee ophouden ... dit heeft geen zin.

Eva: *(ontmoedigd)* Je hebt gelijk meneer pastoor ... dit heeft inderdaad geen zin meer . *(Eva gaat ontgoocheld opzij af naar de sacristie. Ruth gaat troostend met haar mee)*

Pastoor: *(heeft de twee mandjes genomen en wil ze aan Roger en Marianne geven)* Roger en Marianne als jullie misschien nog eerst even willen rondgaan *(gaat dan naar de micro)* ... beste mensen, bedankt voor jullie komst , maar jammer genoeg gaat de viering niet door . Jullie mogen nu de kerk verlaten, maar Roger en Marianne gaan eerst ...

Marianne: *(terwijl de pastoor de zaal toespreekt weerklinkt steeds luider een politiesirene die plots stopt. We horen een autodeur openen en weer dichtslaan. Marianne kijkt hoopvol naar de ingang).... Bram ?! (dan ziet ze Bram verschijnen, laat haar mandje vallen en loopt geëmotioneerd naar hem)* ... Bram !!!

Bram: *(Komt met verfromfraaide kleren de kerk binnen)* ... Mama !

Marianne: *(ze vliegt hem om de hals)* Bram! Bram toch! Wat is er gebeurd ? Waar heb je toch gezeten ?

Bram: Eva ?! Waar is Eva ?

Eva: *(Komt verrast uit de sacristie en roept hoopvol)* Bram ?!

Bram: *(Schreeuwt het uit en loopt naar haar toe)* Eva !!!!

Eva: *(Op het podium vliegen ze elkaar in de armen en omhelzen elkaar intens en geëmotioneerd)* ... Bram toch ... Bram ! Waar heb je zolang gezeten ? Wat is er gebeurd ?

Roger: Ja jongeman ! Dit is onaanvaardbaar . Ik hoop dat je een goede verklaring hebt !

Marianne: Jongen toch, wat is er gebeurd ? Waarom heb je niet gebeld met je GSM.

Bram: Die was ik thuis vergeten !

Eva: Maar waar was je dan ?

Roger : En hoe komt het dat de politie jou hier heeft afgezet ?

Ruth: We hebben nochtans naar de politie gebeld , maar daar wisten ze van niets.

Marianne: Je hebt toch niets mispeuterd ?

Bram Rustig ! Rustig! Niet allemaal tegelijk .

Eva: Laat hem vertellen

Bram : Ik wou je verrassen

Eva: Mij verrassen ... door te laat te komen op onze huwelijksviering.

Bram: Nee ! Ik wou een nieuw bed voor ons kopen en dat laten leveren tijdens onze huwelijksreis zonder dat jij dat wist .

Eva: Oh, hoe lief !

Roger: Moest dat dan zo lang duren ?

Bram : Ik was gisteren nog heel de dag in ons huis bezig geweest, maar tegen zes uur ben ik naar Sleepy gegaan. Het was daar blijkbaar opendeurdag, want iedereen kreeg daar gratis schuimwijn. Als hij binnenkwam .

Roger: Ik snap het al. Je hebt teveel gedronken !

Bram: Nee, helemaal niet. Ik heb daar twee glaasjes schuimwijn gedronken en heb daar even gepraat met een verkoopster, Vicky. Weet je nog Eva, die Vicky die bij ons in de klas zat toen we elkaar hebben leren kennen.

Eva: *(Zuur)* O, die !

Bram: Dan ben ik in de winkel rond gegaan en op een bepaald moment moet ik in slaap gevallen op een bed dat ik wou uittesten. Ik moet doodmoe zijn geweest want ik ben deze morgen pas wakker geworden als de winkel weer openging om 9u .

Allen: *(door elkaar)* Wat ? Dat kan niet! Hoe is dat in godsnaam mogelijk ! Bram toch!

Bram: De gerant maakte me wakker en was uiteraard behoorlijk boos. Hij dacht dat ik een inbreker was en verwittigde de politie. Tegen dat ik alles uitgelegd kreeg en ze mij wilden geloven was het al na tien uur. De politie heeft me dan uiteindelijk hier aan de kerk afgezet.

Eva: Hoe kan je nu in slaap vallen in een winkel? ... en zo lang ?

Bram: Ik begrijp het ook niet . Ik moet doodmoe geweest zijn.

Pastoor: *(Ongeduldig)* OK, heel mooi verhaaltje, maar als jullie nu eindelijk mijn kerk willen verlaten !

Bram: *(tot Eva)* Ben je boos Eva *(als ze, gelukkig dat hij heelhuids terug is, nee schudt)* ... Wil je nog met me trouwen ?

Eva: Maar natuurlijk schat *(kust hem)*

Bram: *(Tot pastoor)* Hoeveel tijd hebben we nog ?

Pastoor: *(Kijkt zuchtend op zijn horloge)* Nog een half uurtje !

Bram: Trouw ons dan !

Pastoor *(Hoofdschuddend)* Goed dan... in verkorte versie ! Wil iedereen terug op zijn plaats gaan zitten ? *(pastoor gaat naar de micro)* Goed , we gaan meteen over naar de huwelijksgeloften. Bram en Eva als jullie hier willen komen staan ...

(Neemt het tekstboekje en begint te lezen. Hij doet dit weer overdreven zodat we weer een karikatuur van een echte ouderwetse pastoor te zien krijgen)

Vooraleer we overgaan tot de inzegening van dit huwelijk, zou ik Ruth en Marianne willen vragen hier vooraan te komen getuigen van het vertrouwen dat zij hebben in de band tussen deze twee mensen .

(Als Ruth en Marianne er zijn komen bij staan gaat hij verder)

Als er iemand bezwaar heeft tegen dit huwelijk, laat deze dan nu spreken of voor eeuwig zwijgen. *(Er volgt een stilte en net als de pastoor weer verder wil gaan doorbreekt een stem achterin de kerk de stilte)*

Vicky: Ik heb bezwaar ! *(Vicky staat recht terwijl iedereen geschrokken achterom kijkt)*

Bram en Eva: *(verbijsterd)* ... Vicky ?!

Pastoor: *(Onthutst)*... euh ... ex ...excuseer ? Wat zei u mevrouw ?

Vicky: Ik zei dat ik bezwaar heb ! *(komt nu ostentatief naar voor)*

Bram: Vicky, doe niet belachelijk ! Waarom in godsnaam teken jij bezwaar aan tegen ons huwelijk ?

Pastoor: De enige twee redenen waarom je bezwaar kan aantekenen is dat je kan bewijzen dat een van beiden voorheen voor de kerk al getrouwd is geweest of dat ze bloedverwanten zijn van elkaar ... kan je dit bewijzen ?

Vicky: Nee ! Maar je mag niet met haar trouwen Bram ! Je bent van mij ! Zij heeft je 10 jaar geleden van mij afgepakt, maar je bent van mij ! Je mag niet met haar trouwen!

Eva: *(Kwaad)* Jij bent gek ! Ga weg en laat ons gerust !

Pastoor : Inderdaad mevrouw ... u heeft geen geldige reden om dit huwelijk tegen te houden ! Wil u terug gaan zitten of de kerk verlaten a.u.b. ?

Vicky: Nee! Doe het niet Bram , trouw niet met haar ! Je moet met mij trouwen ... *(valt op haar knieën en grijpt zijn benen vast)*

Bram: *(Nu ook kwaad)* Laat me los Vicky ! Ik heb nooit een zier om jou gegeven ! Je maakt je belachelijk ! Niet s kan mijn huwelijk met Eva tegenhouden en zeker jij niet !

Vicky: O nee ? Het was me nochtans bijna gelukt ! Bijna was je te laat voor jouw eigen huwelijk !

Eva: *(verrast)* ... Wat heb jij daarmee te maken ?

Vicky: *(Staat weer recht en recht zich naar Eva)* Toen hij gisteren bij Sleepy binnenkwam vertelde hij mij doodleuk bij een glaasje schuimwijn dat hij vandaag met jou zou trouwen ! Ik zakte door de grond ! ... Ik heb hem toen nog een glas schuimwijn gegeven ... met een slaappil in *(wordt hysterisch)* Want die moet ik nemen Eva ! ... Sinds jij hem van mij hebt afgepakt ! ... *(grijnzend)* En hij is nadien zoals ik hoopte op een bed in slaap gevallen ! Ik heb toen een bedsprei over hem gelegd zodat niemand hem zou zien liggen. En toen ik de winkel heb afgesloten heb ik hem laten liggen ! *(lacht nu hysterisch)*

Bram: Jij bent ziek ! Stap het af en laat je behandelen ! *(wil van haar weg gaan)* ... kom Eva ! Meneer pastoor, kunnen we verder doen ?

Vicky: *(Klampt zich weer vast aan de benen van Bram)* Nee! Doe het niet Bram! Trouw niet met haar ! Trouw met mij !

Bram: *(Probeert zich los te trekken)* Laat me los ! Laat me los *(Eva blijft zich vastklampen en schreeuwt steeds Nee)*

Eva: *(Loopt naar het altaar, neemt daar een metalen schaal, loopt ermee naar Vicky en slaat er haar hard mee op het hoofd , waarop Vicky bewusteloos ineen zakt)* Zo !!! Voer haar af ! *(Roger en Ruth nemen haar op en brengen haar naar de sacristie)*

Bram: *(Bewonderend)* Eva !!!

Eva: *(Hevig)* Wie mijn man aanvalt krijgt met mij te doen !

Bram: *(plagend)* ...Uw man ? En wie mag dat dan wel zijn ?

Eva: Weet je dat dan niet *(kust hem nu zacht op de mond)*

Bram: ... ik ben verliefd op jou Eva. Smoorverliefd ! *(kussen elkaar nu weer)*

Pastoor: *(Kucht)* ... euh excuseer Eva, maar hij is nog steeds niet jouw man ! Kunnen we snel verder gaan *(kijkt op zijn horloge)* We hebben nog vijf minuten

(Iedereen neemt zijn plaats weer in)

(Zet er nu een hoog tempo in) Eva en Bram , de belangrijkste vraag is of jullie uit vrije wil en met volle toestemming van jullie hart naar hier gekomen zijn om met elkaar te trouwen?

Bram en Eva: Ja, dat zijn we.

Pastoor: Mag ik jullie dan vragen elkaar de rechterhand te geven en snel jullie trouwbelofte uit te spreken.

Bram: Liefste Eva, ik wil je man zijn en ik beloof je trouw te blijven in goede en kwade dagen, in armoede en rijkdom, in ziekte en gezondheid. Ik wil je liefhebben en waarderen al de dagen van ons leven.

Eva: Liefste Bram, ik wil je vrouw zijn en ik beloof je trouw te blijven in goede en kwade dagen, in armoede en rijkdom, in ziekte en gezondheid. Ik wil je liefhebben en waarderen al de dagen van ons leven.

Pastoor: *(Gehaast op zijn horloge kijkend)* Ok, nu nog de ringen dan i

Bram: Oei ! Die liggen nog thuis !

Pastoor: Dat zal dan voor een andere keer zijn ! ... Dan verklaar ik jullie vanaf heden man en vrouw Proficiat ! *(tegen Bram)* ... U mag de bruid kussen !

Eva en Bram: *(Kijken elkaar verbouwereerd aan om de snelheid waarmee alles plots is gegaan, maar kussen elkaar dan. Roger, Marianne, Ruth en de pastoor applaudisseren)*

Pastoor: Gaat nu allen heen in vrede ! ...en als u bij het buiten gaan misschien nog iets in de schaal zou kunnen werpen !

(Nu weerklinkt het "Hallelujah" van Händel, waarop Eva en Bram stralend de kerk verlaten, gevolgd door Roger, Marianne en Ruth. De pastoor verdwijnt even)

NOTA: Indien dit tafereel als eenakter wordt gespeeld mag je onderstaande replieken laten vallen. Speel je dit als volavondstuk en met 2 actrices in dubbelrol als Oude Eva en Lotte, neem je er onderstaande replieken eventueel bij om hen de kans te geven hun plaats op de 2 stoelen terug in te nemen en zich eventueel snel om te kleden.

Pastoor: *(Als de trouwers en familie verdwenen zijn komt de pastoor weer op. Verbaasd kijkt hij op als hij de toeschouwers in de zaal ziet zitten)* ... zitten jullie hier nog altijd ??? ... jullie mogen vertrekken ... nu !!! *(als de mensen uiteraard blijven zitten)* ... vooruit ... ga dan ! Aha, ik snap het ! Jullie willen niet buiten gaan omdat jullie niets in de schaal willen werpen

Jullie vragen zich misschien af waarom wij altijd geld willen inzamelen voor de kerk en of wij dat wel nodig hebben ... Wel, dat is eigenlijk heel simpel. Jullie huis heeft toch ook geld gekost ? ... Wel ook het huis van God heeft geld gekost om te bouwen. Veel geld zelfs, want het is groot en mooi. Het kost daarom ook veel geld om zo'n kerk te onderhouden. Soms moet het dak worden gerepareerd, of moet de boel worden geschilderd. Het licht en de verwarming kosten ook veel geld. En wat denk je van de mensen die er werken? Die moeten toch ook eten!

....(Hoopvol kijkt hij het publiek aan En dan teleurgesteld) ... Nee ? ... Ik zal vanavond dan maar geen wijn drinken bij mijn eten *(gaat zuchtend weg)*

Black-out op de scène - licht aan op Oude Eva en Lotte

Begravenis 3:

(Eva en Lotte zitten op hun stoel, op de achtergrond horen we opnieuw zacht dezelfde muziek)

- Lotte: Amai, die Vicky was ook niet helemaal normaal precies. Zoiets doe je toch niet !
- Eva: Nee, die is achteraf in de psychiatrie terecht gekomen.... Maar ergens heb ik er toch wat medelijden mee.
- Lotte: Maar, Oma ! Die had bijna heel uw huwelijksfeest verpest !
- Eva: Ja, maar als je wanhopig verliefd bent op iemand dan verlies je soms alle gevoel voor realiteit uit het oog Ben jij al ooit echt smoorverliefd geweest, Lotje ?
- Lotte: *(Schrikt van de vraag en bloost)* ... ikke ... euh
- Eva: Dat zegt genoeg Lotje ... *(glimlachend)* Ja dus ! ... en weet hij het zelf al ?
- Lotte: *(Verliefd)* Ja We hebben gisterenavond voor het eerst gekust ...
- Eva: Wat zou jij doen als er een ander meisje hem voor jouw neus afsnoept ?
- Lotte: *(Heftig)* Ik Ik zou haar ogen uitkrabben !
- Eva: *(lacht)* Zie je wel Stel je eens in de plaats van Vicky toen ik plots tussen haar en opa kwam te staan ...
- Lotte: ... ja, je hebt gelijk ... eigenlijk moet het voor haar heel erg geweest zijn Maar opa was toch niet verliefd op haar !
- Eva: Nee !
- Lotte : Dat is dan toch iets helemaal anders !
- Pastoor: *(Komt breed lachend maar weer zenuwachtig handenwrijvend binnen)* Ze zijn uit de File Eva ... ze zijn uit de file ! Binnen vijf minuten zijn ze hier ... dan kunnen we eindelijk met de dienst beginnen.
- Eva: Dan valt het allemaal nog mee meneer pastoor ... *(kijkt op haar horloge)* Tien minuten te laat ... daar kunnen we mee leven
- Pastoor: Ja Eva, ja ! Het spijt me als ik wat moeilijk deed, maar als ik nu om 11u30 niet nog een doop had gehad dan
- Eva: Het is niets meneer pastoor, daar konden jij noch ik iets aan doen. Kom je ons roepen als de kist is gearriveerd.
- Pastoor: Ja Eva, Ja ! Dat zal ik zeker doen *(gaat weer zenuwachtig handenwrijvend weg)*

Lotte: Da's toch ook niet zo slim om een doop vlak na een begrafenis te zetten. Dat kan toch altijd uitlopen ?

Eva: *(Lacht)* Toen uw papa gedoopt werd was de pastoor blij dat we te laat waren, want de vorige dienst was ook uitgelopen.

Lotte: Was Opa daar ook al te laat *(lacht)* Bij de geboorte van onze papa was hij er toch wel op tijd bij zeker ?

Eva: *(lacht weer en knikt bevestigend)* ... Hij was er bij, Maar als ik eerlijk moet zijn Was hij er op een of ander manier niet bij

Black-out op Eva en Lotte en licht aan op de scène

3. KAMPIOEN

Personages:

- **Jonge Eva**
- **Bram**
- **Ruth, vriendin van Eva**
- **Daan, man van Ruth**
- **Vrouw 1: Suzanne, vroedvrouw**
- **Vrouw 2: Kelly,**
- **Veronique (Kinesiste): (Veronique en Kelly kunnen door één actrice gespeeld worden)**

(Tijdens de tussenscène wordt het decor voor het derde tafereel klaargezet . Het stuk speelt zich eerst af in een tribune van een voetbalploeg en nadien in het verzorgingslokaal. Bij aanvang staan op de rand van het podium 4 stoelen naast elkaar die een tribune moeten voorstellen. Tegen de achterwand staan twee (massage)tafels (gecamoufleerd door een paravan) Op de 4 stoelen aan de rand van het podium zitten links 2 vrouwen , supporter van de ene ploeg, met een clubsjaal rond de hals en rechts Eva en Ruth met een andere club sjaal rond de hals als supporter van de andere ploeg. Op de achtergrond horen we via de geluidsinstallatie klankbeelden van een voetbalmatch. Eva is hoogzwanger. De vrouwen zijn twee per twee met alles behalve de voetbalmatch bezig)

Kelly: ... Ik kom daar en ik vroeg aan ons ma of ze goed had geslapen ?

Suzanne: En wat zei ze

Kelly: Wat dacht je, dat ze natuurlijk heel goed had geslapen zei ze. Maar als ik onze pa zijn gezicht zag achter hare rug, wist ik al genoeg. *(zucht)* Ik vraag af wanneer die eindelijk eens gaat doorslapen.

Suzanne: Och kind, dat groeit er op den duur wel uit ! Voor onze Thomas moesten wij iedere nacht 10 keer opstaan tot hij een jaar was.

Kelly: Amai, hoe heb je dat kunnen uithouden ?

Suzanne: De ene nacht stond Rik altijd op en kon ik blijven slapen en de volgende nacht was het mijn beurt om op te staan ... *(ze praten nu zonder klank druk verder)*

Eva: En prachtige kleertjes dat ze daar hadden ... *(zucht)* ik zou heel die winkel leegkopen .

Ruth: Het is wel gemakkelijk als je op voorhand weet dat het een jongentje is.?

Eva: Och, misschien wel, maar het maakt het wel spannender als je het niet weet. Maar Bram wou het absoluut op voorhand weten.

Ruth: Ik zou het absoluut wél op voorhand willen weten maar Daan niet denk ik.

Eva: En wanneer gaan jullie er aan beginnen ?

Ruth: *(Zucht)* Ik zou wel willen, maar Daan is er nog niet klaar voor zegt hij ...

(Nu weerklinkt plots heel hard gejuich als er een doelpunt wordt gescoord. De vier vrouwen schrikken op en springen juichend recht)

Ruth: *(na een poosje)* Och, t'is xxxxxxxx xxxx dat heeft gescoord *(gaat ontgoocheld zitten)*

Eva: Ja, maar 't was wel serieus buitenspel . Dat die arbiter dat niet ziet !

E en R: *(Schreeuwen nu naar de denkbeeldige scheidsrechter)* Whoe, whoe , whoe ...

Kelly: *(Gaat tegen hen in)* Dat was helemaal geen buitenspel ! Jullie weten precies ook niet veel van voetbal ! Trouwens jullie waren niet eens aan het kijken. Hoe kan je dat dan gezien hebben ?

Eva: En jullie hebben het wel gezien zeker ?! Jullie waren al net zo hard aan het tetteren als wij.

Suzanne: Wij waren aan het kijken terwijl wij aan het praten waren.

Ruth: Maak dat de ganzen wijs ! Trouwens of we het nu gezien hebben of niet maakt niets uit! Die arbiter is toch omgekocht !

Kelly: Omgekocht ?... Ze kunnen ook zo wel winnen van yyyyyyyyyyyyyyyyyy ! Daarvoor moeten ze geen arbiter omkopen.

(Plots horen we een arbitersfluitje en gejoel van de supporters op de klankband. De vier vrouwen die helemaal niet naar de match aan het kijken zijn schieten weer recht en geven weer commentaar)

Eva: Penalty ! Yes!

Suzanne: Dat was helemaal geen penalty . Die liet zich gewoon vallen !

Ruth: Als dat geen penalty was dan moeten ze er nooit nog een fluiten !

Kelly: Die is arbiter is inderdaad omgekocht, ... maar niet door ons !

Ruth: Och jullie kunnen niet tegen jullie verlies

Eva: *(Nu horen we weer het arbitersfluitje en dan vouwt Eva haar handen alsof ze bidt)*
... Komaan Bram. Shot hem er in !

(we zien de vier vrouwen gespannen kijken en dan horen we op de klankband gejuich en zien we Eva en Ruth juichend opspringen terwijl Kelly en Suzanne ontgoocheld blijven zitten)

Eva: *(Schreeuwt het plots in paniek uit)* AAAhhh *(De actrice in kwestie heeft een zakje water onder haar kleed verborgen dat ze op het juiste moment ongezien kapot knijpt, zodat de toeschouwers het water onder haar kleed uit zien vallen)* Mijn vliezen ... mijn vliezen zijn gebroken ! *(ze wankelt even)*

Ruth: *(Geschrokken)* Eva ! Gaat het ? *(terwijl ze Eva laat zitten)*

Eva: *(In paniek)* Mijn vliezen, mijn vliezen zijn gebroken. Dat is te vroeg ! Dat is veel te vroeg !

Ruth: *(Is zelf wat in paniek en probeert haar te kalmeren)* Rustig Eva,... Rustig!

Kelly: *(Kelly en Suzanne hebben het zien gebeuren en bieden ontdaan hulp aan)*
Oei ! Wat is er gebeurd ? Voelt ze zich niet goed ?

Ruth: *(Bang)* Eva moest normaal binnen twee weken bevallen , maar haar vliezen zijn gebroken !

Suzanne: Dan kan ik misschien helpen. Ik ben toevallig vroedvrouw !

Eva: *(Ongerust)* Is het erg dat mijn vliezen nu al zijn gebroken , mevrouw?

Suzanne: Zeg maar Suzanne hoor, *(Sussend)* Het is op zich nog niet zo erg dat de vliezen zijn gebroken , maar het zou kunnen dat je plots hevige weeën begint te krijgen en dan kan het snel gaan. *(kijkt rond)* Kunnen we haar hier ergens laten liggen.

Ruth: Ja hier is een verzorgingslokaal naast de kleedkamers. Daar staat een massagetafel.

Suzanne: Dan brengen we haar daar naartoe. *(tot Eva)* Zal het gaan ?

Eva: *(knikt bang)* Ja ! *(ondersteund door Ruth en Suzanne en gevolgd door Kelly verdwijnen ze aan de zijkant van het podium.)*

(Het achtergrond geluid van de voetbalmatch weerklinkt wat luider terwijl de 2 massagetafels nu snel centraal op het podium naast elkaar worden gezet en de 4 stoelen naar believen tegen de achterwand worden geplaatst. Als alles op zijn plaats staat komen Eva, Ruth en Suzanne binnen)

Suzanne: Kom, leg u op die massagetafel *(ze helpen Eva)*... gaat het ?

Eva: Het gaat wel,... maar Ik krijg een harde buik (*Ruth staat aan het hoofdeinde en houdt haar hand vast*) .

Suzanne: Sinds wanneer ?

Eva: Sinds een paar dagen heb ik dat af en toe ... en nu weer.

Suzanne: En wanneer was de laatste keer voordat je nu weer een harde buik hebt gekregen?

Eva: Deze morgen .

Suzanne: (*Denkt even na*) Ik denk dat je best naar het ziekenhuis gaat. Waar is uw man?

Eva: Op het plein ! Die speelt mee met yyyyyyyyyyyyyyyyyy .

Ruth: Moet ik hem gaan roepen ?

Eva: Is de match al gedaan ?

Ruth: (*Kijkt op haar horloge*) Binnen vijf minuten is de eerste helft gedaan .

Eva: (*Tot Suzanne*) Is het zo dringend ?

Suzanne: (*Glimlacht*) Nee, op vijf minuten zal het niet aankomen ...

(*Nu horen we plots langs de ander kant van het podium lawaai een gekerm en komt Daan in voetbaltenue, ondersteund door een vrouw in trainingspak van Fc Yyyyyyyyyyyyyyyyyy de kleedkamer binnen gestrompeld*)

Ruth: (*Verrast*) Daan !?

Daan : (*Schrikt*) Ruth ?! ... Eva ?! Wat is er gebeurd ? Wat doen jullie hier ?

Eva: Mijn vliezen zijn plots gebroken, Daan.

Daan: Oei ? Weet Bram dat al ?

Eva: Nee, maar aan de rust zullen we hem wel roepen . Maar wat is er met jou ?

Daan: (*Met een pijnlijke grimas*) Mijn voet ! Ik kan er niet meer op staan. (*Vloekt*) Ze hebben er mij gewoon afgestampt.

Ruth: (*Jaloers*) Moet je haar daarom zo stevig vasthouden ? Wie is dat ?

Veronique : (*Terwijl Daan haar geschrokken los laat*) Ik ben Veronique. Ik ben stagiari-kinesist bij Dirk. Maar Dirk is ziek en ik vervang hem ... en u bent zijn vrouw ?

Ruth: (*fijntjes*) Inderdaad !

Veronique: (*nu tot Daan*) Vooruit , ga op de massagetafel liggen en doe je schoen uit . Ik ga ijs halen (*gaat weg en nu horen we ook het fluitsignaal dat het einde van de eerste helft aankondigt*)

Suzanne: (Tot Eva)De eerste helft is blijkbaar gedaan. Ik zal je man gaan halen. Hoe herken ik hem.

Eva: De nummer 10 van Yyyyyyyyyyyyyyyyyy. Vraag maar naar Bram. (Suzanne verdwijnt)

Daan: (Probeert vruchteloos zijn schoen uit te trekken) AAaahhh (vloekt) ... wil je me niet helpen Ruth?

Ruth: (Nog steeds jaloers)Ah , nu heb je mij nodig! Vraag het aan “Veronique” . Ze zal dat graag voor je doen, ze hield je ook al stevig vast !

Daan: (Kwaad) Ik zei je toch al dat ik niet op mijn voet kan steunen !

Ruth: Ik heb Dirk jou nog nooit zo zien vasthouden als je gekwetst was .

Daan: Ruth alsjeblief ! Er is echt geen reden om zo jaloers te zijn ... Wil je me nu alsjeblief helpen met mijn schoen ... please (kijkt nu gespeeld zielig)

Ruth: (Ontdooit nu) ... is het zo erg ? Ocharme schatje ! (geeft hem een kusje en maakt bezorgd zijn schoen los)

Daan (Ruth trekt ook zijn kous uit) Aaaahhhh !

Ruth: (Schrikt als ze zijn voet ziet) Oei dat ziet er echt niet goed uit !

Veronique: (Komt binnen met ijs en schrikt ook als ze Daan zijn voet ziet) ... dat ziet er niet gezond uit ! Dat wordt ziekenhuis voor een foto !

Daan: (Veronique neemt het ijs en legt het voorzichtig op Daans voet) Aaaahhh ... da's koud !

Ruth: Doe niet zo kleinzerig !

Bram: (Komt binnen gelopen in voetbaltenue, even later gevolgd door Suzanne) Eva ! Schatje ! Gaat het (omhelst haar) Ik schrok me een ongeluk toen zij me vertelde wat er is gebeurd?

Eva: Het gaat wel. Ik ben vooral erg geschrokken ... maar ik heb het gevoel dat mijn weeën zijn begonnen.

Suzanne: (ongerust) Terug een harde buik ?

Eva: Ja

Suzanne: De vorige is nog maar vijf minuten geleden! ... doet ze pijn ?

Eva: Een beetje

Suzanne: Ik denk dat Jullie best nu naar het ziekenhuis vertrekken.

Bram: (Schrikt) Nu !?... Is dat echt nodig ? Kan dat niet wachten tot na de match ?

Eva: *(Eva, Suzanne, Daan en Ruth schrikken en kijken Bram verbouwereerd aan)* ... wa
... waarom ?

Bram: Dit is een levensbelangrijke match ! Als we winnen zijn we kampioen en spelen we
volgend seizoen in " bevordering" ... Als we niet winnen isXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
kampioen ...

Ruth: *(Verontwaardigd)* Je gaat toch geen voetbalmatch laten voorgaan op de geboorte
van uw kind ... ,

Bram : Nee, natuurlijk niet ! Maar ik vraag gewoon of het nodig is dat we nú vertrekken.
Als het echt nodig is vertrekken we nu onmiddellijk en als het nog even kan
wachten vertrekken we onmiddellijk na de match ...

Suzanne: Ze kunnen die match toch ook winnen zonder jou !?

Daan: Nee ! Bram is onze beste speler en topschutter met 30 goals. Zonder hem lukt het
niet ! ... en kampioen spelen is erg belangrijk voor de club.

Bram: Eva schatje , jij moet beslissen ! Als jij vindt dat we nu moeten vertrekken, dan
vertrekken we.

Eva: Ik voel me nog redelijk goed Wat vind jij Suzanne ?

Suzanne: *(twijfelt)* Ik weet het niet goed *(voelt aan Eva's buik)* ... heb je nog een wee gehad ?

Eva: Nee !

Suzanne: Dan kan je misschien nog wat wachten ... *(we horen nu het gefluit van de
scheidsrechter dat de spelers terug op het terrein worden verwacht)*

Eva: Ga maar schatje ! Zorg er voor dat jullie kampioen worden ! *(geeft hem een kus)*

Bram: *(Aarzelt nog even)* ... je bent toch zeker hé ?

Eva: Natuurlijk ! Vooruit ! *(Bram verdwijnt)*

Daan: AAAhhhh ! *(Schreeuwt het weer uit van de pijn terwijl Veronique zijn voet aan het
inwindelen is)*

Veronique: Sorry, Daan! ... Voila ! *(Terwijl ze er terug ijs op legt)* Laat dat ijs er op liggen. Na de
match breng ik je naar het ziekenhuis om foto's te laten nemen. En nu ga ik terug
op de "bank" zitten en verder naar de match kijken *(verdwijnt)*

Ruth: *(Bezorgd)* Gaat het schatje ?

Daan: Ja, ja *(Zucht)* Ik ga het weer mogen uitleggen op het werk. Mijn baas zal weer zitten
zagen dat ik moet stoppen met voetballen.

Ruth: *(Ongerust)* 't is te hopen dat het niet in het gips moet. Straks vlieg je buiten ..

Eva: *(Krijgt een wee en begint plots stilletjes te zingen, maar met de toenemend pijn steeds sneller en luider. We zien op haar gezicht de pijn toenemen. Als de wee gedaan is zien we haar gezicht ontspannen en vertraagt het gezang en het volume ervan) Broeder Jacob, broeder Jacob, Slaapt gij nog? Slaapt gij nog ? Alle klokken luiden, alle klokken luiden Bim bam bom, bim bam bom*

Ruth: *(Daan, Ruth en Suzanne kijken eerst verbouwereerd toe en als Eva stopt met zingen vraagt Ruth lachend) ... Waarom begin jij nu te zingen ?*

Eva: *(Een beetje verlegen) ... ik zing heel vaak in mezelf maar ik kreeg een heel sterke wee en door de pijn begon ik ineens luider te zingen en ik kon het niet tegenhouden ...*

Suzanne: Je hoeft je daar niet voor te schamen. Ik heb dat nog meegemaakt met andere moeders , maar het repertoire wisselt nogal. *(lacht) “Altijd is kortjakje ziek” staat op nummer één. Het is de eerste keer dat ik “Broeder Jacob” hoor. ...*

Eva: *(tot Suzanne) Mag ik rondlopen, ik heb kriebels in mijn benen ?*

Suzanne: Natuurlijk! Als je je daar beter bij voelt ... Kom, ik zal je helpen *(helpt haar van de tafel, waarna Eva rustig begint rond te wandelen)*

Ruth: *(Komt ongerust bij Eva) Zou je misschien toch niet beter al naar het ziekenhuis vertrekken Eva ...?*

Suzanne: Ik denk ook dat het beter is van toch nu te vertrekken

Eva: *(Krijgt weer een wee en het scenario van daarnet herhaalt zich weer eerst stilletjes) Broeder Jacob, broeder Jacob ...*

Daan: *(Lacht) Oei , de klokken gaan weer luiden .*

Ruth: *(Verontwaardigd) Daan !*

Eva: *(zingt steeds luider en sneller) Slaapt gij nog? Slaapt gij nog ? Alle klokken luiden, alle klokken luiden Bim bam bom, bim bam bom*

Suzanne: *(Die haar hand op Eva's buik legt) Terug al zo een sterke wee ! Jij bent aan het bevallen! (De professionele vroedvrouw schiet nu in actie) Jij geraakt nooit op tijd in het ziekenhuis. Ik denk dat we best een ambulance bellen !*

Eva: *(Geschrokken) ... een ... een ambulance ?*

Suzanne: Ja ! Jouw weeën komen plots zo snel en ik zou niet graag hebben dat je in de auto bevalt. In welk ziekenhuis ga je bevallen ?

Eva: In het AZ Groeninge in Kortrijk

Suzanne: Ik bel ze op dat ze een ambulance sturen *(gaat weg)*

Ruth: Gaat het Eva ?

Eva: Ik ben toch een beetje ongerust. Wil je Bram roepen

Veronique: *(We horen op de klankband gejuich en even later stormt Veronique enthousiast binnen)*. Twee – één voor Yyyyyyyyyyyyyyyyyyy. Bram heeft gescoord !

Daan: *(Springt op)* Yes ! Joehoe! *(komt daarbij op zijn voet terecht)* AAAaahhhh!!

Ruth: Maar schatje , pas toch een beetje op !

Eva: *(Wil ook juichen krijgt een wee, zoekt steun op de massagetafel en terug begint ze te zingen)* Broeder Jacob, broeder Jacob, Slaapt gij nog? Slaapt gij nog ? Alle klokken luiden, alle klokken luiden Bim bam bom, bim bam bom

Veronique: *(Verbouwereerd)* Wat is hier aan de hand ?

Ruth: Ze is aan het bevallen . Suzanne is een ambulance aan het bellen . Ik ga Bram halen! *(loopt weg)*

Veronique: *(Tot bij Eva)* Wil je dat ik je help bij je ademhaling ? Ik ben kinesist en ik specialiseer me in ademhalingsoefeningen bij bevallingen.

Eva: Ja, graag. Ik heb altijd die oefeningen willen volgen, maar het is er nooit van gekomen. *(lacht)* misschien stop ik dan met zingen.

Veronique: Kom, ga liggen dan ben je meer ontspannen *(Eva gaat terug op de massagetafel)*

Bram: *(Vliegt in paniek binnen)* Eva ! Ben je aan 't bevallen ?

Eva: *(lacht)* Nee, nee zo ver is het nog niet, maar ik krijg wel heel snel weeën ... er is er weer een op komst *(haar gezicht vertrekt)*.

Bram: *(Neemt haar hand vast)* Rustig schatje ik ben bij je. Je gaat dat heel goed doen.

Veronique: Komaan Eva, probeer je te ontspannen en adem rustig en diep in langs je neus en adem daarna langzaam uit door je mond met je lippen losjes op elkaar en maak daarbij een 'pffff' geluid en blijf dit herhalen totdat de wee weer verdwenen is. Zo ... *(doet het voor)* ... en nu samen *(Niet alleen Eva en Veronique , maar ook Bram, Ruth en Daan doen overtuigd de oefening mee)* ... Goed zo en nog eens !

Eva: *(Doet de oefening goed mee maar op het hoogste punt van haar wee zingt ze toch nog ... Alle klokken luiden, alle klokken luiden , bim bam bom , bim bam bom)* *(Ruth en Daan zingen met haar mee)*

Bram: *(Staart hen verbijsterd aan)* Wat krijgen jullie nu ?!

Eva: *(Een beetje verlegen)* Sorry schat ... ik zing heel vaak in mezelf maar als ik een wee krijg begin ik ineens luider te zingen en ik kan het niet tegenhouden ... *(lacht)* Maar door die oefening kon ik het houden tot de klokken beginnen te luiden.

Bram: *(Lachend tot Daan en Ruth)* Jullie kunnen een koortje vormen

Daan: *(Verlegen)* Wij gingen zo mee op in de oefening dat we begonnen mee te zingen

Suzanne: *(Komt terug binnen)* Ze sturen een ambulance . Binnen het half uur is hij hier.

Eva: ... Er is er terug een op komst

Veronique: Komaan denk aan je ademhaling *(Iedereen ademt en puft weer mee)*

Eva: *(Op het einde van de wee zingt ze alleen nog)* Bim bam bom, bim bam, bom

Veronique: *(Tegen Suzanne)* De weeën komen wel erg snel

Eva: ... Ik heb het gevoel dat ik moet duwen !

Suzanne: *(Verrast)*... Nu al ! ... Zij gaat bevallen voor de ambulance hier is!

Bram: *(Schrikt)* Zo snel ?!

Suzanne: Ik denk het wel. Komaan, aan de slag. *(glimlacht)*Dit is niet mijn eerste bevalling ! *(samen met Veronique zet ze een paravan voor de massagetafel waarop Eva ligt. De paravan mag liefst maximaal tot op borsthoogte van de acteurs komen)*

Daan: Kom Ruth, ik denk dat wij beter buiten gaan.

Ruth: Succes Eva , Bram ! *(ze verdwijnen)*

Bram: Komaan schatje, je gaat dat goed doen !

Suzanne: Komaan Eva, als je voelt dat je moet duwen , dan moet je duwen als er een wee komt ... komaan duwen, duwen ,duwen *(we horen Eva mee duwen), maar plots zien we Bram, die aan het hoofdeinde bij Eva stond, wankelen en wegdraaien. Hij wankelt weg en zakt ineen)*

Veronique: *(komt ook achter de paravan uit)* Bram ... wat scheelt er ?

Bram : *(Die verwaasd weer recht probeert te krabbelen)* ... ik weet niet.... ik kan daar precies niet tegen.

Veronique: *(helpt hem recht)* Kom, leg u hier even op die massagetafel *(helpt hem er op)*

Bram: Eventjes misschien ... ik voel me zo misselijk ...

Veronique: Je moet toch niet braken ?

Bram: Nee, nee het gaat wel.

Veronique: Goed, blijf maar even liggen, ik ga Suzanne verder helpen)

Suzanne: Komaan Eva, nog één keer duwen ... het is er bijna duwen, duwen, duwen *(dan horen we op de geluidsband gekrijs van een pasgeboren baby)*

Bram: *(krabbelt recht en gaat ontroerd tot bij Eva)* Eva ... Eva ... hij is er ... hij is er

Suzanne: Proficiat Eva en Bram ... een mooie gezonde jongen ! Hebben jullie al een naam ?

Eva: Ja Jacob !

Veronique: *(lachen) ... vandaar jouw repertoirekeuze !
(nu horen we op de geluidsband een arbitersfluit die de wedstrijd affluit en hard
gejuich en gejoel)*

Ruth: *(Stormt binnen met de sjaal van Yyyyyyyyyyyyyyyyyyy rond de hals) Kampioen ! We
zijn kampioen !*

Black-out

PAUZE

Begrafenis 4

Black-out op Scène - licht aan op Oude Eva en Lotte

(De stoelen van Oma Eva en Lotte zijn leeg)

- Man: *(Lotte komt binnen met haar arm om een duidelijk opgewonden Eva) gevolgd door een paniekerige begrafenis ondernemer)* Het spijt me verschrikkelijk mevrouw, maar ik begrijp echt niet hoe dit is kunnen gebeuren! Dat heb ik in heel mijn carrière nog nooit meegemaakt !
- Eva: *(Heftig)* Dat is gewoon schandalig meneer ! Eerst komen jullie meer dan een half uur te laat en dan slagen jullie er in om de verkeerde kist mee te brengen ! Hoe is dit in godsnaam mogelijk !
- Man: *(met piepende stem)* Ik heb het u al proberen uit te leggen mevrouw we hebben op het zelfde uur nog een begrafenis in de kerk van xxxxx en iemand moet de kisten in de verkeerde wagen hebben gezet
- Eva: Bram ligt in een witte kist en jij brengt een zwarte kist mee ! Dat ziet een blinde !
- Man: ... Ik begrijp het zelf ook niet mevrouw Ik verzeker u mevrouw, dat dit nooit meer zal gebeuren ...
- Eva: ... Nooit meer zal gebeuren !? Eén ding is zeker, als ik dood ga zal jij me niet begraven !
- Man: ... het spijt me echt mevrouw, duizend maal excuses Ik ...
- Eva: Hou op met je te excuseren en zorg er voor dat de juiste kist zo snel mogelijk op de juist plaats is !
- Man: *(Druipt verslagen af)* ja mevrouw, natuurlijk mevrouw ...
- Lotte: Oei oma ... zo boos heb ik je nog nooit gezien ...
- Eva: *(kalmeert een beetje)* Sorry kindje, jij kan er ook niets aan doen ...
- Lotte: Het is niet erg hoor Oma Alleen, zo ken ik je niet
- Eva: Nee kindje, ik denk niet dat je me ooit zo boos hebt gezien ... *(glimlacht)* de enige keer dat ik ook zo boos ben geweest was op mijn veertigste verjaardag ...

Black-out op Eva en Lotte en licht aan op de scène

4. Verjaardag

Eva wordt 40 jaar en dat gaan ze vieren

Personages: Bram en Eva zijn om en bij de 40 jaar

- Jonge Eva
- Ruth, Eva's beste vriendin
- Olivier, Knappe man op de versiertoe
- Bram, man van Eva
- Barman of barvrouw
- Bloemenverkoper
- Liefst een paar figuranten als klant in de taverne, maar dat is niet absoluut noodzakelijk

De scène stelt een taverne voor. Er staat een toog met een paar barkrukken en een paar tafeltje met stoelens.. Achter de toog staat de Barman/vrouw. Aan de toog staan eventueel nog een paar figuranten. Aan een van de tafeltjes zitten Eva en Ruth, die druk aan het praten zijn. Ze bekijken de kaart)

Ruth: Wat ga jij drinken Eva ?

Eva: Ik drink een glaasje witte wijn !

Ruth: Ik denk dat ik het bij koffie hou (*legt de kaart weg*)

Eva: (*tegen de Barman/vrouw*) Een koffie en een witte wijn, graag !

Ruth: Wanneer kwam Bram naar hier ?

Eva: Tegen kwart voor zeven.

Ruth: Dat komt goed uit. Ten laatste om zeven uur moet ik echt vertrekken, maar tot Bram hier is hou ik je nog wat gezelschap.

Eva: Ik hoop dat hij op tijd is !

Ruth: (*Verontwaardigd*) Op jouw veertigste verjaardag zal hij toch wel op tijd zijn zeker !

Eva: (*zucht*) Ik hoop het, maar zeker ben ik daar niet van! Ik heb al alles geprobeerd om hem af te leren steeds te laat te komen, maar tevergeefs. ... het is en blijft een man, zeker !? (*ondertussen worden hun drankjes gebracht*)

Ruth: Och mannen ! Zwijg me van mannen ! Ik heb daar ook al ellenlange discussies over gehad met Daan. (*heftig*)... "Wij zijn het sterke geslacht!" durft hij dan nog te zeggen. "Sterke geslacht" ... pfff, laat me niet lachen. Als hij nog maar een lichte verkoudheid heeft is hij doodziek en klaagt hij steen en been. Ik zou hem wel eens willen zien als hij zich zou moeten ontharen en epilieren en daarna nog de hele dag op hoge hakken rondlopen.

Eva: (*lacht*)... en bevallen ! Ze zouden zelf eens bevalling moeten meemaken ! Bram viel al flauw als hij nog maar de bevalling bezig zag bij de geboorte van Jacob.

Ruth: Weet je wat hij antwoordde toen ik hem vroeg hoe het dan komt dat vrouwen langer leven dan mannen, als mannen dan toch het sterke geslacht zijn ?

Eva: Nee ?

Ruth: *(imiteert Daan)* "Omdat wij veel harder moeten werken dan jullie vrouwen" ... *(verontwaardigd)* ik dacht dat ik ontplofte toen ik dat hoorde !

Eva: Och, vind je er niet zo in op. Ze zullen nooit veranderen. ... *(lacht)* Ik heb laatst een paar goede moppen over mannen gehoord

Ruth: *(enthousiast)* Laat horen !

Eva: Weet je waarom vrouwen liever een hond hebben dan een man ?

Ruth: Nee ?

Eva: "Een hond voelt zich nooit bedreigd door intelligente vrouwen ..."

Ruth: *(lacht)* Da's een keigoenie ! Die moet ik onthouden !

Eva: Ik ken er nog zo een ... "Honden klagen nooit over het eten !"

Ruth: *(lacht weer hartelijk)* Wacht , ik schrijf ze op. Ik kan moppen nooit onthouden *(schrijft op een bierkaartje)*

Eva: En wat dacht je van deze... "Honden tonen zonder problemen hun affectie in het openbaar."

Ruth: *(Is druk aan het schrijven)* Niet zo snel ... ik kan niet volgen ! *(de Barman/vrouw zet de klok nu op 5 voor 7)*

Eva: *(Richt zich tot de Barman/vrouw)* Voor mij nog een witte wijn a.u.b. *(tot Ruth)* Jij nog iets ?

Ruth: *(Kijkt naar de klok)* Oei, het is al vijf voor zeven. Ik moet binnen 5 minuutjes weg. ... en Bram ? Waar blijft Bram ?

Eva: *(ontgoocheld)* Wat had ik je gezegd ?

Ruth: *(Op dat moment komt er een knappe, mooi geklede man het café binnen. Hij glimlacht vriendelijk naar Eva en Ruth en gaat aan de toog zitten en bestelt daar iets) ... (zachtjes tot Eva)* Heb je gezien wat een knappe man dat is ?

Eva: *(giechelend)* Amai, ja ! Wat een stuk !

Ruth: *(beiden bekijken hem met bijna open mond en draaien zich vlug weg als hij zich omdraait)* Als ik niet getrouwd moest zijn en hij moest het me vragen ... ik zou geen nee zeggen.

Eva: *(Uitdagend)* Is het voor jou een bezwaar dat je getrouwd bent ?

Ruth: *(Verontwaardigd)* Natuurlijk ! *(schrikt)* ... voor jou niet misschien ?

Eva: *(Geheimzinnig)* ... hmmm... ik weet niet Misschien niet ...

Ruth: *(Ongerust)* .. Eva ! Dat meen je niet !

Eva: *(Dromerig)* Heb jij daar nog nooit over gefantaseerd ?

Ruth: *(Blozend)* ... ja, dat wel. Maar dat is nog iets anders dan het echt doen !

Olivier: (*Op dat moment komt Olivier naar hen toe*) Goede avond dames ? Mag ik jullie iets te drinken aanbieden ?

Ruth: (*Eva en Ruth schrikken en blozen*) ... euh nee dank u, vriendelijk ... maar ik moet vertrekken .

Olivier: (*Tot Eva*) U dan misschien ?

Eva: (*twijfelt even*) ... euh nee dank u ... mijn man is zo dadelijk hier en dan vetrekken wij hier ook.

Olivier: (*Glimlacht*) Een ander keer dan misschien (*knikt vriendelijk en gaat weer aan de bar zitten*)

Ruth: (*Ongerust*) Zou die gehoord hebben wat wij over hem gezegd hebben ?

Eva: (*Blaast*) Ik hoop van niet ! (*kijkt op haar horloge*) ... verdomme , Bram ! (*terwijl ze haar GSM neemt en een nummer vormt zet de Barman/vrouw de klok op 5 na 7*) ... Verdomme ! Hij neemt niet op !

Ruth: (*Kijkt naar de klok*) Nu moet ik echt weg hoor Eva ! ... (*ongerust*) Wil ik je thuis afzetten ? Bram moet je daar maar komen ophalen. Spreek iets in op zijn voicemail.

Eva: Nee, nee, ga maar! Hij zal zo dadelijk wel hier zijn.

Ruth: (*kijkt vlug even naar de Olivier*) ... ik hoop het ! (*geeft haar een zoen*) Tot morgen !

Eva: (*zwaait Ruth na, drinkt haar glas leeg , kijkt nog eens op haar horloge, twijfelt , neemt dan haar GSM en toets een nummer in. Ondertussen zien we Olivier iets bestellen aan de bar*) ... Verdomme Bram, neem op ! (*dan spreekt ze in op de voicemail*) ... Ja Bram ik ben het . Waar blijf je !? We hadden afgesproken om kwart voor zeven in 't Molenhof. Ik wacht nog tot kwart na zeven en dan ga ik naar huis (*duwt de Gsm af en steekt hem terug in haar handtas*)

Barman/vrouw: (*Brengt haar een glas wijn*) Alsjeblief mevrouw.

Eva: ... maar ik heb niets besteld !?

Barman/vrouw: Dit wordt u aangeboden door meneer daar aan de bar (*gaat weg*)

Eva: (*kijkt verrast naar Olivier*) ... oh ... euh ... dank u (*kijkt dan weer weg van hem en raakt het glas niet aan. Dan gaat haar GSM af, waarop ze die haastig uit haar handtas neemt en opgelucht roept*) ... Bram ! ... (*ontgoocheld*) Oh, ben jij het papa ! Dank je wel papa ! ... ja, sorry ik, verwachtte eigenlijk Bram Nee, we gaan samen eten voor mijn verjaardag (*zucht*) maar hij is weer eens te laat Nee, nee, hij zal dadelijk wel hier zijn. Ja, goed. Tot morgen dan. Daaag ! (*steekt Gsm weg en drinkt peinzend van haar glas*)

Olivier: (*Komt bij haar staan en zegt*) ... Kom jij toevallig uit Griekenland?

Eva: (*Verrast*) ... Euh Nee?

Olivier: Nee ? Daar komen toch alle godinnen vandaan...

Eva: (*Bekijkt hem verbouwereerd en weet niet goed hoe reageren, maar lacht dan*) Die had ik nog niet gehoord ! ... Is niet slecht als openingszin

Olivier: (*gaat naar de stoel waar Ruth zat en wil gaan zitten*) Is deze stoel vrij ?

Eva: Ja, en de mijne zal dat ook zijn als jij daar gaat zitten ... *(staat recht, maar als ze Olivier zijn verbouwereerd gezicht ziet schiet ze in de lach en gaat weer zitten)* ... dat is pas een goede openingszin ...

Olivier: *(gaat glimlachend zitten)* ... Die zat ! ... Ik trapte er bijna in. *(steekt zijn glas uit)* Gezondheid !

Eva: *(Klinkt met hem)* Gezondheid ! *(drinkt een stevige teug)*

Olivier: Welke man doet een knappe vrouw als jij hier alleen wachten ?

Eva: *(zucht)* Die van mij !

Olivier: En dat op jouw verjaardag ?

Eva: Oei, je hebt precies alles gehoord wat ik zei ... heb je ook gehoord hoe oud ik ben ?

Olivier: Nee, maar ik zou zeggen ... ergens tussen 25 en 30 jaar ...

Eva: *(Toch gecharmeerd)* Dat meen je niet !

Olivier : Toch wel ! Ik kan niet geloven dat ik er ver naast zit.

Eva: ... hhhmmmm, een klein beetje maar *(lacht)*

Olivier: Moest jij mijn vrouw zijn dan zou ik je nooit laten wachten

Eva: *(Drinkt weer een stevige teug van haar glas en lacht dan uitdagend)* ... Je moet zoveel moeite niet doen. Ik trap er echt niet in.

Olivier: Ik doe toch niets fout door een glas te drinken met een knappe vrouw ...

Eva: *(lacht weer gecharmeerd)* Nee ... daar doe je niets fout mee *(drinkt haar glas leeg)*

Olivier : En jij doet niets fout door een glas met een andere man te drinken *(doet teken naar de Barman/vrouw dat hij nog twee glazen wijn moet brengen)*

Eva: ... een knappe man, daarenboven !

Olivier : Dank u voor het compliment !

Eva: En wat doet een knappe man als jij hier alleen ? Je gaat me niet vertellen dat jij hier op jouw vrouw zit te wachten ...

Olivier: *(Glimlacht)* ... nee, niet op mijn vrouw... maar misschien wel op de vrouw van mijn leven ...

Eva: *(Begint steeds meer te vallen voor de charmes van de Olivier)*... hier ? ... dan kan je nog lang wachten.

Olivier: *(kijkt haar nadrukkelijk aan)* ... misschien ook niet ?

Eva: *(De Barman/vrouw heeft de klok ondertussen op half acht gezet en brengt weer 2 glazen wijn. Eva schrikt en kijkt naar de klok)* Oh, het is al half acht ... ik moet echt doorgaan *(staat recht)*

Olivier: *(Neemt haar bij haar arm)* ... het laatste ... alsjeblief ?

Eva: *(Heeft duidelijk al teveel op , wankelt even en twijfelt, maar zet zich dan weer neer)* ... foert! Hij moet maar op tijd komen. Nu moet hij maar op mij wachten ! *(neemt het glas)* Santé ! ... euh hoe noem je eigenlijk?

Olivier: Olivier

Eva: Santé ... Olivier (*lacht*) Hé dat rijmt ! (*drinkt een stevige teug*)

Olivier: En hoe noem jij als ik vragen mag ?

Eva: Eva !

Olivier: Mooie naam voor een mooie vrouw

Eva: (*Begint nu onder invloed van de drank uitdagend te worden*) Jij bent echt wel een charmeur hé ... wat vind je dan wel zo mooi aan mij ?

Olivier: ... Wat ben ik blij dat ik goed kan zwemmen.

Eva: (*Verrast door de ongewone opmerking*) Hé ? wat heeft dat er nu mee te maken ?

Olivier: ... anders was ik verdronken in die mooie ogen van jou.

Eva: (*blij*) Vind je echt dat ik mooie ogen heb ?

Olivier: Absoluut ! ... en niet alleen mooie ogen !

Eva: (*Zucht opgetogen, drinkt nog een slok wijn en staat dan een beetje onzeker recht*) Ik ga even naar het toilet, Olivier (*een beetje wankelend gaat ze weg*)

Olivier: (*Kijkt haar glimlachend na, neemt dan zijn GSM en toets een nummer in*) ... Luc ? ... Ja , ik ben het, Olivier. En hoever staat het bij jou ? Nog niets ? (*lacht*) Ja , van mij kan je nog iets leren Luc Ja, ik heb weer prijs Ze smelt als was voor mijn charmes ... (*lacht een beetje wansmakelijk*) ... ik heb het je gezegd , iedere avond krijg ik iemand anders in mijn bed..... Mijn weddenschap is zo goed als gewonnen ! ja ... (*nu gaat het gesprek in stilte, maar met de nodige mimiek verder*)

Bram: (*komt haastig binnen, en kijkt het café rond, maar ziet alleen Olivier en eventueel nog een paar andere klanten zitten. Dan gaat hij naar de Barman/vrouw*) ... Excuseer , maar ik ben op zoek naar mijn vrouw. Ze zou hier op mij wachten

Barman/vrouw: En hoe ziet uw vrouw er uit , meneer ?

Bram: (*Geeft een beschrijving van hoe Eva er uit ziet*)

Barman/vrouw: Dat lijkt me de vrouw die daar bij die meneer aan tafel zit (*knikt richting Olivier*)

Bram: (*Schrikt*) ... bij .. bij die man ?

Barman/vrouw: Inderdaad meneer, bij die man !

Bram: Maar, waar is ze dan ?

Barman/vrouw: Ik denk dat ze even naar het toilet is , meneer.

Bram: Zit ze al lang bij die man ?

Barman/vrouw: Dat zit ik echt niet te controleren hoor meneer, maar ik schat een halfuurtje of zo

Bram: (*Schrikt*) ... Al zo lang (*denkt even na en zegt dan tegen de barman/vrouw*) ... Niets zeggen tegen haar. Ik wil zien wat ze doet (*gaat aan de kant staat waar Eva hem niet kan zien als ze binnenkomt*)

Barman/vrouw: (*Glimlacht*) Ik zwijg als een graf , meneer !

Olivier: *(Praat nu weer luid)* ... ik zal je mijn nacht met haar in geuren en kleuren vertellen, OK Nee wees gerust ... ze loopt er met open ogen in ... *(Op de achtergrond zien we Bram verbijsterd reageren op wat Olivier zegt)*
... Ik moet stoppen, ze is daar. Tot morgen ! *(steekt zijn GSM weg. Ondertussen zet de barman de klok op kwart voor acht)*

Eva: *(gaat terug zitten en zegt tegen Olivier)* Als dit glas leeg is ga ik echt weg. Mijn man had hier al lang moeten zijn. Ik begin toch wat ongerust te worden.

Olivier: Maar Eva, het is nu net zo gezellig. Blijf toch nog even. Je man zou toch naar hier komen?

Eva: ... euh ja , maar ...

Olivier: *(Laat haar niet uitspreken)* Zo lang hij er niet is kan je je toch beter amuseren dan je avond te vergallen door te zitten piekeren waar hij blijft. Hij is zich waarschijnlijk ook goed aan het amuseren ...

Eva: Zou ... zou je denken ?

Olivier : Als jij nu je eens je eigen zin doet zal hij je de volgende keer niet laten wachten op je verjaardag. Het zal een goede les voor hem zijn !

Eva: *(Kijkt naar de klok)* ... hij had hier al een uur moeten zijn ! Je hebt gelijk ! Het wordt hoog tijd dat hij eens een lesje leert ! *(neemt haar glas en steekt het omhoog)* Santé !

Olivier: Zo wil ik het horen ! Daar drinken we Champagne op ! *(knipt met zijn vingers richting barman/vrouw)* ... een fles champagne !

Eva: Champagne ! ... wooooww ! Je verwent me nogal !

Olivier: Als je wil feesten, dan moet je het goed doen, is mijn motto. *(staat recht)* Als je me nu even wil excuseren. Ik moet ook even naar het toilet *(gaat weg)*

Eva: *(Kijkt hem na, denkt even na en staat dan recht en gaat naar de barman/vrouw)*
Wat is mijn schuld ?

Barman/vrouw: Enkel de eerste twee glaasjes wijn en de koffie van jouw vriendin. De rest is op kosten van meneer

Eva: *(Terwijl ze betaalt zegt ze tegen de barman/vrouw)* Ik ga hier weg, die is me te gluiperig !

Barman/vrouw: Dat is een verstandige beslissing mevrouw *(knipoogt)*

Bram: *(Is tot bij Eva gekomen zonder dat ze het merkt)* ... Eva.

Eva: *(Schrikt)* Bram !*(vliegt rond zijn hals)* ... je weet niet hoe gelukkig ik ben dat je hier bent ! *(laat hem los en zegt dan boos)* ... Waar bleef je weer zo lang !?

Bram: Dat leg ik je straks wel uit ... maar eerst wil ik je zeggen dat ik ongelooflijk opgelucht ben dat je zelf wou weg gaan van die griezel.

Eva: Hoe weet jij dat ?

Bram: Ik zit hier al even ?

Eva: *(Boos)* Wat ?! Zit jij mij te bespioneren ?

Bram: Ik kwam binnen toen jij naar het toilet was en toen hij/zij (*wijst op de barman/vrouw*) zei dat je bij een andere man aan tafel zat werd ik jaloers en wou ik zien wat je deed .

Eva: (*Boos*) En , ben je tevreden met wat je gezien hebt !?

Bram: (*Heftig*) Eva, dat is een rokkenjager die met al zijn veroveringen te koop loopt. Daarnet toen jij even weg was, was hij met een vriend aan het bellen dat hij zijn nacht met jou in geuren en kleuren zou vertellen en hij zei ook dat je er met je ogen open in liep

Eva: (*Verontwaardigd*) Wat !? Hoe durft hij ! Wat denkt hij wel ! Dat ik een goedkope hoer ben of wat !? (*draait zich om , maar ziet hem nog niet terugkomen*) wacht tot hij terug is !

Bram: (*Glimlacht*) Wil je je wreken ?

Eva: (*Woest*) Wat denk je !

Bram: ... Ik heb een idee ! Speel het spelletje nog even mee en laat hem je nog maar goed verwennen en als hij denkt dat de buit binnen is, kom ik op de proppen.

Eva: (*denkt even na en dan verschijnt een glimlach*) Dat lijkt me best spannend Maar als hij me begint te bepotelen dan geef ik hem een slag in zijn gezicht (*knikt kordaat*)

Bram: (*Tegen de barman/vrouw*) Kan jij niet proberen hem nog wat op kosten te jagen ?

Barman/vrouw: (*die ondertussen de Champagne en twee glazen op de tafel heeft gezet, zegt tegen Eva*) ... ik heb bijvoorbeeld toast kaviaar voor bij de champagne

Eva: Schitterend ! Bram, als ik mijn handtas laat vallen moet je tussenbeide komen, OK ? Pas op hij is daar !(*gaat vlug weer zitten als ze Olivier ziet terugkomen. Bram neemt terug zijn plaats in aan de bar*)

Olivier: (*Gaat weer zitten terwijl de barman/vrouw de Champagne ontkurkt en inschenkt*) Ik ben nu al jaloers op het glas waar jij straks van drinkt !

Eva: (*speelt dit nu overdreven uit*) ... Foei Olivier ! Ik ben een getrouwde vrouw !

Olivier: Wat heeft dat de dag van vandaag nog te betekenen ... getrouwd zijn ?

Eva: (*Glimlacht en knipoogt opzichtig*) ... Je hebt misschien wel gelijk ! (*Ziet nu zo'n typische buitenlandse bloemenverkoper de taverne binnen komen met een twintigtal apart verpakte rode rozen in de armen*)OOOOhhh wat een mooie bloemen !

Olivier: (*Wenkt de verkoper*) Geef me al jouw bloemen !

Verkoper: ... all all of it ?

Olivier: Yes ! Everything ! (*haalt zijn portefeuille boven*) Hoeveel ? ... how much ?

Verkoper: (*Glimlacht breed*) Fifty Euro !

Olivier: (Betaalt en neemt de bloemen aan) Thank you ! (*Draait zich nu naar Eva en geeft haar de bloemen*) Gelukkige verjaardag Eva !

Eva: Oh ! Olivier ! Hoe lief ! (*neemt de bloemen aan*)

Olivier: ... en nog drie kussen er bovenop (*geeft haar drie smakkende zoenen*)

Eva: ... oh dank je ... (*we zien aan de bar Bram zich met moeite beheersen*)

Olivier: *(Neemt zijn glas)* Op een prachtige vrouw !

Eva: *(Klinkt overdreven enthousiast met hem)* Oh Olivier, je doet me blozen !

Olivier: *(met een zwoele stem)* ... deed het geen pijn ?

Eva: *(verwonderd)* ... wat .. pijn ?

Olivier: ... Toen je uit de hemel kwam vallen

Eva: *(Smachtend)* Oh Olivier *(drinkt een fikse slok Champagne)* Hhhmmm Die champagne is heerlijk Zouden ze hier niets lekkers hebben voor bij die champagne ...?

Olivier: *(Doet teken naar de barman/vrouw en schuift dan zijn stoel dicht bij Eva)* ... Geloof jij in liefde op het eerste gezicht ... of moet ik nog een keer binnenkomen *(neemt haar hand vast)*

Eva: *(Lief glimlachend)* ... Loop je niet wat vlug van stapel Olivier *(wil haar hand weg trekken maar Olivier houdt het stevig vast)*

Barman/vrouw: *(Komt tot opluchting van Eva tussenbeide , waarop Olivier haar hand lost)* Wat had u nog gewenst meneer ?

Olivier: Kan u ons iets lekkers aanbieden bij de champagne ?

Barman/vrouw: Ik kan u de verse toast met verse Belugakaviaar aanbevelen

Olivier: *(Schrikt even)* ... verse Belugakaviaar ... i*(neemt de barman/vrouw even apart)* ... en wat mag die kosten ...

Barman/vrouw: Slechts 350 € voor 125 gram, meneer

Olivier: *(Schrikt)* Oh euh ... *(wil de kaviaar afzeggen)*

Eva: *(Overdreven enthousiast)*... Oh kaviaar. Daar ben ik dol op Olivier! Daar zou ik alles voor doen ...

Olivier: *(Kan nu niet meer terug)* OK, Toast Kaviaar dan !

Barman/vrouw: Mag ik u ook de Dom Perignon van Moët et Chandon aanbevelen voor bij de kaviaar, meneer. Kost slechts 200 € . Daarbij verdwijnt deze Champagne in het niets *(wijst op de fles op tafel)*

Olivier: *(Begint het benauwd te krijgen)* Euh maar ... deze fles is nog niet leeg

Barman/vrouw: Dan rekenen we enkel de twee glazen aan die al gedronken zijn ... *(neemt de fles weg)*

Eva: Toe Olivier ! *(kijkt smachtend naar hem)*

Olivier: *(Zucht)* Jou kan ik niets weigeren Eva

Barman/vrouw: Komt er zo aan meneer *(verdwijnt)*

Eva: Oh Olivier je bent een schat !

Olivier: *(neemt weer haar hand vast)* ... nu houd ik je aan je woord , Eva

Eva: *(Gespeeld verwonderd)* Hoe bedoel je ?

Olivier: Je zei daarnet dat je voor kaviaar alles zou doen...

Eva: Oh! Zei ik dat ? ... en waaraan had je dan gedacht ? *(neemt haar handtas op)*

Olivier: Wat dacht je van deze ... hé schatje ik heb geen openingszin, maar jij hebt een opening en ik heb zin ...

Eva: *(Schrikt even maar speelt dan gemaakt ondeugend)* Foei, Olivier !!! *(laat haar handtas vallen)*

Barman/vrouw: *(Heeft een schaal met 2 glazen en een geopende fles in een koeler bij)* Excuseer, meneer maar als u misschien vooraf wil afrekenen ... U begrijpt natuurlijk dat we met dergelijke dure producten geen risico's kunnen nemen *(geeft hem de rekening).*

Olivier: *(Overmoedig In de waan dat de buit binnen is)* Natuurlijk (haalt z'n portefeuille uit en geeft 500 €) Alsjeblief.

Barman/vrouw: *(Schenkt de champagne uit)* ... de kaviaar komt zo meneer *(verdwijnt)*

Olivier: *(Neemt zijn glas en steekt het op)* Eva .. op een fantastische avond ... en nacht

Eva: *(Ziet nu Bram naderbij komen, springt recht en vliegt op hem af)* Oh Bram! Eindelijk ! Daar ben je ! *(omhelst hem heftig)*

Olivier: *(Staat hen verbijsterd aan en ziet zijn hele plan in rook opgaan)*

Eva: Oh Bram, mag ik je voorstellen aan Olivier ...

Bram: *(Enthousiast)* Dag Olivier *(geeft hem een stevige hand, die door Olivier totaal ontdaan wordt beantwoord)*

Eva: Ik ben met Olivier aan de praat geraakt terwijl ik op jou zat te wachten *(gaat weer zitten)*

Bram: *(Lachend klopt hij Olivier op de schouder)* Het stoort toch niet als ik er even kom bij zitten !

Olivier: *(hees)* ... euh nee !

Barman/vrouw: ... en hier is de toast kaviaar meneer ! *(wijst op Bram)* zal ik een extra glas brengen ?

Olivier: ... euh ja ...

Bram: *(neemt een hap toast met kaviaar)* ... amai dat is geen gewoon spul !

Eva: Nee, Bram Dat is echte Belugakaviaar !

Barman/vrouw: *(Brengt een glas en schenkt het vol voor Bram)* Alsjeblief meneer !

Eva: En dat is echte Dom Perignon ...

Bram: *(Drinkt)* ... amai da's gene katterpis ! ... *(gemaakt streng)* ...Wat moet dat niet kosten... Eva toch ...

Eva: Oh maar Olivier heeft alles betaald! ... zo maar , voor mijn verjaardag. Lief hé !

Olivier: *(Schiet plots lijkwit recht en gaat zonder iets te zeggen snel naar buiten)*

Bram: *(Eva en Bram schateren het uit van het lachen en nemen dan hun glas champagne en klinken, elkaar diep in de ogen kijkend)* Gelukkige verjaardag schat !

Eva: *(als ze gedronken hebben zetten ze hun glas neer en plots roept Eva boos)* En hoe komt het nu dat je zo laat was !?

Black-out op de scène - licht aan op Oma Eva en Lotte

Begravenis 5:

(Oude Eva en Lotte zitten op hun stoel, op de achtergrond horen we opnieuw zacht dezelfde muziek)

- Lotte: *(lacht)* Amai, die zal waarschijnlijk nooit meer op de versiertoeer zijn gegaan.
- Eva: *(Glimlachend)* Ik denk het ook nietAlhoewel, Ik heb me nadien toch een paar keer afgevraagd wat er zou gebeurd zijn als jouw Opa helemaal te laat zou zijn gekomen.
- Lotte: *(lacht)* ... foei Oma !
- Eva: *(monkelend)* 't was eigenlijk wel een knappe kerel ...
- Lotte: ...Oma !!!
- Eva: Maak je geen zorgen Lotje ! 't is al zo lang geleden. Trouwens , geen haar op mijn hoofd heeft er ooit aan gedacht om Opa in de steek te laten .
- Lotte: Waarom was hij eigenlijk te laat die dag ?
- Eva: ... na de voetbal te lang blijven plakken aan de toog met zijn vrienden
- Pastoor: *(Komt breed glimlachend binnen)* ... Hij is er Eva ... Hij is er ! We kunnen eindelijk beginnen ! Als jullie willen plaatsnemen in de kerk dan zet ik nu de klokken in gang ! *(Terwijl Eva en Lotte recht staan en naar de kerk willen gaan, duwt de pastoor op een knop, maar er gebeurt niets ! Hij duwt nog een paar maal zenuwachtig terwijl Eva en Lotte hem ongerust aankijken)* Verdorie ! Dat kan niet ! Deze morgen werkten ze nog !?
- Eva: Scheelt er iets , meneer pastoor ?
- Pastoor: *(Bloednerveus)* De klokken ! De klokken willen niet luiden ! *(klopt nog een paar keer wanhopig op de knop)*
- Lotte: Laat mij eens proberen ! *(ze duwt ook tevergeefs een paar keer op de knop)* ... nee, het werkt niet. ... *(Tegen pastoor)* Dan zal je het manueel moeten doen.
- Pastoor: *(Wanhopig)* Wat manueel doen ?
- Lotte: De klokken luiden !
- Pastoor: Maar dan moet ik helemaal naar boven in de toren !
- Eva: Dan doen we het maar zonder klokken! *(Wil weg gaan)*

Pastoor: Nee, dat kan niet ! Een ogenblikje , ik stuur iemand naar de toren (*haast zich weg*)

Eva: (*Gaat zuchtend zitten*) ... arme Bram ! Zo lang in die kist ... en hij heeft altijd al last gehad van claustrofobie

Black-out op Eva en Lotte en licht aan op de scène

5. PENSIOEN

Bram gaat op pensioen en hij wordt gevierd op zijn bedrijf

Personages: Bram en Eva zijn om en bij de 60 jaar

- **Bram**
- **Oude Eva**
- **Veronique:** Personeelverantwoordelijke. Zij is een bloednerveus type dat bij de minste tegenslag ogenschijnlijk over haar toeren gaat
- **Martine:** Directeur, zakelijk, direct type
- **Carla:** Klusjesvrouw, gezellige goedgehumte vrouw
- **Slotenmaker of maakster**

Decor:

- Op de scene staat links een micro en daarnaast vier stoelen op een rij
- Rechts op de scene staat een op zich staande deur (deurkader op een verplaatsbare voet gemonteerd) dwars op de scene tegen de rechterwand staat een toiletpot.

(Het publiek zijn de genodigden op de pensioenviering. Het ontvangstcomité , Veronique en Martine, staan op het podium met elkaar te praten , in afwachting van Bram en Eva. Na een poosje richt Veronique het woord tot het publiek)

Veronique: Ik heet iedereen van harte welkom op de pensioenviering van Bram Van Genechten onze Veiligheidsverantwoordelijke . Van zodra hij hier is gaan we van start met het officiële gedeelte. Hij is samen met zijn vrouw momenteel onderweg met de taxi naar ons bedrijf en zij zullen (*kijkt op horloge*) ... zo meteen hier zijn, zodat we stipt om 16u kunnen starten met het officiële gedeelte ... Mag ik vragen dat jullie allemaal als teken van waardering, Bram en zijn vrouw Eva trakteren op een hartverwarmend applaus. Misschien kunnen we dit nu even inoefenen (*begint zelf te applaudisseren en maant het publiek aan dit ook te doen als het niet spontaan gebeurt*). Dank u wel. (*ze gaat nu praten met Martine en een dertigtal seconden gebeurt er niets en is het wachten op Bram en Eva terwijl Veronique de inkomdeur in het oog houdt. Dan gaat de deur open en komen Bram en Eva binnen*) ... en daar zijn ze beste mensen (*ze maant het publiek aan tot applaus als het dat niet spontaan doet*)

Bram en Eva: (*Terwijl ze onder applaus naar het podium gaan geeft Bram hier en daar mensen een hand, knikt, lacht terwijl Eva naar iedereen vriendelijk glimlacht*)

Martine: *(Als Bram en Eva op het podium komen verwelkomt ze hen) Dag Bram , van harte welkom(geeft hem een hand) Dag mevrouw van Genechten (geeft haar een hand) ook van harte welkom.*

Veronique: *Dag Bram, Dag Eva (geeft hen een hand) jullie mogen alvast hier gaan zitten (wijst hen 2 stoelen). We gaan zo dadelijk van start met het officiële gedeelte.*

Martine: *(Ondertussen ging haar GSM af en beantwoordt ze die) ... Hallo, met Martine. ... Je belt wel ongelegen. We gaan net van start gaan met de viering van Van Genechten ... Kan het echt niet wachten ? OK , ik kom ! .. (tot Veronique) Ik moet heel even naar boven. Ik ben zo dadelijk terug (verdwijnt)*

Veronique : *(Was zo al doodzenuwachtig en wordt dit nog wat meer en richt zich tot het publiek) ... excuseer beste mensen, maar onze directeur is even weggeroepen. Dus nog een paar minuutjes geduld en dan kunnen we van start gaan (ziet achteraan de zaal Carla de deur openen en teken doen) ... Carla ... is er iets? Ik kom ... (haast zich naar achter en verdwijnt dan met Carla)*

Bram: *(Zenuwachtig) Dat begint hier al goed. Nu zitten we hier helemaal alleen op dat podium. (zucht) Ik wou dat het allemaal al achter de rug was.*

Eva: *(glimlacht hem lief toe en legt haar hand op zijn been) Rustig Bram. Jaag u niet zo op . Het is uw feest. Je moet hier van genieten.*

Bram: *Zolang ik mijn speech niet achter de rug heb valt er voor mij niet veel te genieten. En dan moet ik nog als allerlaatste... (vloekt binnensmonds) Ik haat speechen !*

Eva: *Rustig Bram. Je gaat dat ongetwijfeld goed doen. Heb je hem nog eens nagelezen ?*

Bram: *... Al 10 keer ... (twijfelt even en haalt dan zijn speech uit zijn vest) ... toch nog eens nalezen ... (leest dan een paar regels, blaast , geeft zijn papieren aan Eva en staat recht) ... pfff. Het is hier veel te warm (doet zijn vest uit en hangt ze op zijn stoel, gaat weer zitten, neemt de speech weer vast, maar na een paar regels staat hij weer recht) ... toch nog even naar het toilet gaan*

Eva: *Bram toch! Je bent al 10 keer naar het toilet gegaan vandaag.*

Bram: *... en toch heb ik het gevoel dat ik weer moet (gaat naar de deur, opent ze , gaat binnen en draait aan de hendel van het slot, maar draait zo hard dat die afbreekt en Bram hem plots in zijn hand heeft) ... Verdomme! 't Is niet waar hé ! (wanhopig probeert hij tevergeefs de deur te openen. Als dat niet lukt probeert hij de hendel weer op het slot te plaatsen, maar als dat niet lukt gooit hij die boos op de grond) Shit !!! (dan begint hij op de deur te kloppen)*

Eva: *(die ondertussen een praatje is gaan maken met iemand vooraan in het publiek hoort plots het geklop en draait zich verrast om) ... Bram ?! ... Bram ? (dan gaat ze naar de WC-deur en roept luider) Bram, wat scheelt er ?*

Bram: *Die deur zit op slot !*

Eva: Wat zeg je ?

Bram: *(Roept nu harder)* Die deur zit op slot !

Eva: Maak ze dan los !

Bram: Dat gaat niet !

Eva: *(Ongelovig)* ...Hoe ... dat gaat niet ?

Bram: Het slot is kapot ! Toen ik de deur op slot deed had ik plots de hendel in mijn handen !

Eva: Hoe kom je er dan uit ?

Bram: *(Wordt ongeduldig)* Dat weet ik toch ook niet ?

Eva: ... probeer of je door het raampje naar buiten kan ?

Bram: Hier is geen raampje !

Eva:: *(Pakt nu de klink en probeert ook de deur te openen, maar tevergeefs)* ... 't is niet waar hé ! Dat moet net hem weer overkomen !

Bram: ... Wat zeg je ?

Eva: Dat het weer moet lukken dat jij dat voor hebt !

Bram: *(kwaad)* Daar kan ik toch ook niets aan doen dat het slot afbreekt !

Veronique: *(komt terug binnen en ziet Eva aan de deur bezig. Ongerust loopt ze op haar toe)* Wat scheelt er Eva? ... Waar is Bram ?

Eva: Bram is op het toilet , maar hij krijgt de deur niet meer open

Veronique: *(Schrikt)* ... dat ... kan toch niet ! *(probeert op haar beurt de deur tevergeefs te openen en begint dan te panikeren)* ... dat dit net nu moet gebeuren ...

Martine: *(Komt gehaast weer binnen)* OK Veronique, we kunnen van start gaan ! *(kijkt rond op zoek naar Bram)*.... Waar is Bram ?

Veronique: *(In paniek)*... Op...op het toilet ! Hij zit op het toilet !

Martine: Daar moet je toch niet zo voor panikeren ! Hij zal er zo dadelijk wel af komen.

Eva: Ik vrees van niet ! De deur zit op slot !

Veronique: Hij krijgt ze niet meer open ...

Martine: ... Maar dat kan toch niet *(probeert op haar beurt de deur tevergeefs te openen)* Hoe is dat mogelijk ?

Eva: Het slot is afgebroken toen hij het dicht draaide.

Martine: We kunnen hem daar toch niet laten zitten, het is zijn viering, (*probeert de deur nog eens*) ... we moeten die deur toch wel open krijgen ! ... Iemand een idee ?

Eva: Misschien krijgen we het slot open met een schroevendraaier...

Martine: Goed idee ! Veronique, hebben we hier ergens schroevendraaiers ?

Veronique: Carla! Carla heeft schroevendraaiers ! Ik ga haar halen ! (*Loopt snel weg*)

Bram: (*Is zich ondertussen aan het op jagen, loopt rondjes in het toilet, begint te hyperventileren en krijgt het benauwd. Dan bonst hij op de deur*) Hallo ! Gebeurt er nog iets aan de andere kant ?

Eva: Nog even geduld Bram! We zijn een schroevendraaier gaan halen en daarmee proberen we het slot open te krijgen.

Bram: (*Begint te hijgen*) Maak voort als je wil ... ik begin het benauwd te krijgen

Eva: (*Ongerust*)... Oei, da's waar hij heeft last van Claustrofobie

Martine: Bram ... last van Claustrofobie? Daar heb ik nooit iets van gemerkt ?!

Eva: Hij kan het niet lang uithouden in kleine ruimtes ... thuis gaat hij altijd naar het toilet met de deur open ...

Martine: (*lacht*) ..tja, dat kon hij moeilijk hier op het werk doen , tussen al die vrouwen.

Veronique: (*Komt opgelucht binnen gevolgd door Carla die een grote schroevendraaier in de hand heeft*) We hebben er een... we hebben een schroevendraaier !

Carla: (*gaat tot aan de deur en bekijkt ze peinzend*) ... dat zal niet gaan !

Martine: Hoe, ... dat zal niet gaan ?

Carla: Dat slot zit aan de binnenkant. Alleen hij kan aan het slot ! Hij moet een schroevendraaier hebben !

Eva: Probeer er een onder de deur te schuiven !

Carla: (*bukt zich en schudt het hoofd*) Daar kan met moeite een blad papier onderdoor.

Veronique: Wat moeten we dan doen!? Wat moeten we dan doen !?

Martine: Veronique ! Blijf nu eens rustig ! Alsjeblief !?

Carla: We kunnen de deur inbeuken !

Martine: Inbeuken ?... E r zal niets anders opzitten zeker ?

Eva: Bram ! Probeer de deur in te beuken !

Bram: Wat ?

Eva: Probeer die deur in te beuken !

Bram: (Voelt eens aan de deur) ... OK, ik zal proberen ... *(gaat tot tegen de wand en vliegt met zijn schouder tegen de deur op, (de vrouwen duwen tegen het deurkader) ...*
 Aaaaauww !! Verdomme ! ... dat lukt nooit !

Carla: ... Hij krijgt die deur nooit open gebeukt ! Dat moeten wij doen !

Eva: Waarom?

Bram: De deur draait in zijn richting open !

Eva: Oeps ja! ... Wij moeten proberen ! ... Vooruit , met zijn allen samen moet het lukken! *(de vier vrouwen duwen nu met zijn allen zo hard mogelijk tegen de deur, maar die geeft uiteraard geen krimp)* Die krijgen we zo niet open !

Carla: ... Dat kon je niet echt inbeuken noemen ... we moeten een aanloop nemen *(de vier vrouwen gaan zo ver mogelijk achteruit) ...Eén, twee, drie ! (dan lopen ze zo hard ze kunnen met hun handen vooruit naar de deur. Met een luide bons stoten ze tegen de deur die echter gesloten blijft. (Bram moet tegen duwen op het kader van de deur) ... Auw ! Verdomme! ... (een paar vrouwen hebben zich bezeerd) ...*
 Dat kreng geeft geen krimp !

Eva: We moeten een stormram hebben !

Martine: Waar vinden we hier een stormram ?

Carla: *(Op het podium moet een soort houten kunstwerk staan. Dat kan een eenvoudig stuk boomstam zijn dat wat gesculpteerd is, als het maar groot genoeg is. Carla ziet het en wijst er naar) ...* dat lijkt me een perfecte stormram !

Veronique: Maar Carla ! Dat is een kunstwerk !

Martine: Nood breekt wet, Veronique ! ... trouwens ik heb dat altijd al een lelijk ding gevonden ...kom ! *(Met hun vieren pakken ze het kunstwerk en nemen een aanloop) ... Eén, twee, drie !! (Dan vliegen ze op de deur af,maar weer geeft die geen krimp) ...* die deur is sterker dan ik dacht !

Eva: Ik denk dat we best een slotenmaker bellen . Wij krijgen dat ding nooit open !

Martine: Veronique, wil je zo snel mogelijk een sloten maker bellen. Zeg dat het dringend is!

Veronique: *(Schiet gejaagd naar buiten) ...een slotenmaker ... eens slotenmaker*

Martine: *(tot het publiek)* Excuseer, beste genodigden, maar zoals u misschien al gemerkt hebt lopen we vertraging op door een technisch defect. Nog even geduld graag. Ik hoop dat we zo snel mogelijk van start kunnen gaan met de pensioenviering

Bram: *(Hijgt nu heel luid en snel en begint op de deur te bonzen)* Ik wil er uit ! Ik wil er uit !
 Ik wil er uit !

Eva: *(probeert hem te kalmeren)* Rustig Bram, rustig ... probeer je adem zo lang mogelijk in te houden ... en ga zitten ..

Bram: *(doet wat Eva hem vraagt en gaat op de WC zitten en houdt zijn adem zo lang mogelijk in tot hij knalrood wordt)*

Eva: *(Hooft nu niets meer en wordt ongerust) ... Bram ? ... (legt haar oor tegen de deur) ... Bram ? (ook Carla en Martine worden ongerust en leggen hun oor tegen de deur en beginnen ook te roepen) ... Bram ... Bram !!!*

Bram: *(Kan z'n adem uiteindelijk niet meer ophouden en proest hem uit) ... waarom zitten jullie zo te roepen ? ... ik moest mijn adem toch inhouden !*

Eva: *(Opgelucht) Gaat het beter nu ?*

Bram: Ja, maar lang mag het niet meer duren.

Eva: Veronique is een slotenmaker aan het bellen .

Veronique: *(komt binnen gespurt) Ik heb er één ! Binnen een half uurtje kan hij hier zijn !*

Eva: Nog een halfuurtje Bram. Binnen een halfuurtje kan je er uit *(we zien Bram wanhopig kijken en zuchtend nee schudden van op zijn toilet)*

Veronique: ... maar wat moeten we ondertussen doen ?

Martine: *(denkt even na) Ik stel voor dat we toch maar beginnen ...*

Veronique: *(schrikt) Maar zonder Bram kunnen we toch niet van start gaan !*

Martine: Anders komen we in tijdsnood ! ... Ik zal luid genoeg spreken zodat hij alles hoort wat ik zeg ! *(kijkt naar Eva)* ... wat vindt u ervan ...

Eva: *(moet lachen) ... het is wel een beetje raar natuurlijk ... maar ik heb dit ooit nog eens meegemaakt*

Martine: Bram, is het goed dat ik al van start ga met mijn speech in afwachting van de slotenmaker? ... anders komen we in tijdsnood .

Bram: *(Kijkt verwonderd) ... euh ... beginnen ... zonder mij ?*

Martine: Ik zal luid genoeg praten zodat je alles goed kan verstaan !

Bram: ... er zal niets anders op zitten zeker? Ja doe maar ! *(begint weer rond te lopen en zich langzaam op te jagen)*

Martine: OK, dan gaan we van start !

Carla: Wacht ! Ik heb een idee! *(gaat naar de zijkant waar naast de bloemen en een paar cadeau's ook een plastic zak klaarligt en neemt er een uitgesneden foto van het hoofd van Bram met een elastiek aan, uit. Dan zegt ze doodernstig) Dat is voor de act die we straks voor Bram gaan doen. Ik zal het opzetten , dan is hij er toch ook een beetje bij ... (zet het masker van Bram op)*

Veronique: *(Eva en Martine gieren het uit van het lachen, Veronique is verontwaardigd) ... Maar Carla, dat kan je toch niet doen. Zet dat af !*

Eva: *Nee! Hou het op Carla! Ik vind het schitterend. Kom, zet je hier naast mij ! (ze trekt Carla mee en gaat terug op haar stoel zitten. Carla zet zich op de stoel van Bram, Veronique op de stoel dichtst bij de cadeau's)*

Martine: *(Martine gaat naar de micro, kucht even en begint)... Beste Bram (Martine knikt richting Carla die even wuift), beste Eva (Martine knikt richting Eva),beste collega's ! We zijn hier vandaag bijeen om uw afscheid te vieren Bram ! Afscheid van ons bedrijf "Donna", waar je de laatste 10 jaar van je carrière hebt gewerkt voor je nu na veertig jaar werken op pensioen gaat ! ... Pensioen ! Het woord is vandaag al een paar keer gevallen en we zullen het nog wel een aantal keer horen. Het klinkt wat "oud" , Bram maar weet dat pensioen niet het einde van de weg is, het is enkel een verandering van richting !!! En jij bent tijdens jouw carrière al heel wat van richting veranderd. Zo kwam je 10 jaar geleden van een bedrijf waar overwegend mannen werkten terecht in een echt vrouwbastion Donna ! Maar jij hebt steeds je mannetje kunnen staan tussen al die vrouwen ! Jij was vaak de rots in de branding waarop we steeds konden rekenen !*

Bram: *(Bram was tijdens de speech aan het rondlopen, zich aan het opjagen en het hyperventileren en net op dit moment valt hij flauw en zakt met een bons tegen de deur in elkaar)*

Eva: *(Schrikt recht) ...Bram !?! ... Bram ?! (iedereen haast zich naar de deur en begint er op te kloppen en te roepen) Bram !!! ... gaat het ... wat is er ... hij is zeker flauw gevallen enz. ..*

Veronique: *(begint te gillen) WWWaaaaahhh !!!! Hij is misschien wel dood !? ...*

Martine: *(Streng) Veronique ! Beheers je !*

Eva: *(Toch een beetje ongerust) Zo snel gaat hij nog niet dood hoor, maar we moeten wel die deur zo snel mogelijk zien open te krijgen.*

Slotenmaker: *(Op dat moment komt de slotenmaker de zaal binnen met zijn gereedschapstas) Is het hier dat jullie die deur niet open krijgen ?*

Carla: *(Wenkt hem, maar beseft niet dat ze haar masker nog op heeft) Ja hier, haast je !*

Slotenmaker: *(Bekijkt haar bedenkelijk terwijl hij het podium op gaat) ... laat eens kijken (Draait de klink naar beneden en duwt eens tegen de deur) ... Wie zit er in ? (ondertussen haalt hij twee smalle schroevendraaiers uit zijn tas)*

Eva: *Mijn man... en hij is waarschijnlijk flauw gevallen*

Slotenmaker: *(manoeuvreert nu de schroevendraaiers even tussen de deur en de deurstijl en draait dan de klink naar beneden) Voila ! Die is open (hij wil de deur open duwen, maar Bram ligt er tegen zodat ze dicht blijft) ... Hoe kan dat nu ?*

Eva: *Hij ligt waarschijnlijk tegen de deur !*

Slotenmaker: ... Dan zullen we wat harder moeten duwen (*gaat op zijn knieën zitten*) ... ik zal langs onder duwen, duwen jullie langs boven ! (*met vereende krachten duwen ze nu de deur open, Bram mee duwend*)

Eva: (*Van zodra de opening breed genoeg is wringt Eva er zich tussen en buigt zich bezorgd over hem*) ... Bram .. Bram (*tikt een paar keer op zijn wang*)

Veronique: ... a ... ademt hij nog ?

Eva: Ja, ja hij ademt nog , maar we moeten hem hier buiten krijgen. Hij heeft frisse lucht nodig. Kan er iemand komen helpen ?

Slotenmaker: (*Wringt zich ook tussen de deur en met hulp van Eva trekken ze Bram weg van de deur en hij zet ze helemaal open*) Ik trek hem buiten (*Hij neemt Bram onder zijn armen en trekt hem de zaal in*)

Eva: (*Knielt naast hem en tikt weer een paar keer tegen zijn gezicht*) Bram ... Bram

Bram: (*Wordt verdwaasd wakker*) ... wa... waar ben ik ?

Eva: (*Opgelucht, net als de andere vrouwen*) ... je bent flauw gevallen ... waarschijnlijk door je op te jagen Hoe voel je je nu ?

Bram: Dat gaat wel !

Eva: Kom zet je eerst recht (helpt hem recht te zitten)

Bram: (*Ziet dan Carla vlak bij hem staan, nog steeds met haar masker op en schrikt*) ... heeee !! ... wie is dat ?

Carla: (*Verwonderd*) Ik ben het Bram, ... Carla !

Bram: Waarom heb jij een masker van mij aan ?

Carla: Oeps! Ik was helemaal vergeten dat ik dat nog op had ! (*neemt hat masker af*)

Bram: Zal het lukken om recht te staan ?

Bram: Ik denk het wel (*krabbelt verdwaasd met enige moeite recht*)

Eva: Voorzichtig ! (*helpt hem recht*)

Veronique: (*Verschrikkelijk opgelucht vliegt ze Bram rond de nek*) Ooohhh Bram. Ik dacht al dat je dood was !

Martine: Veronique , beheers je !

Veronique: (*Laat Bram verlegen los*) oh eh excuseer

Martine: Dat wordt een pensioenviering die je nog lang zal bijblijven, Bram !

Bram: (*Lacht een beetje schaapachtig*) ... ja, dat vrees ik ook !

Slotenmaker: (Heeft ondertussen zijn materiaal verzameld) Ik ben er weer mee weg. Ik stuur de rekening wel op. *(geeft Bram een hand)* Nog een prettig feest verder , mijnheer .

Bram: Bedankt !

Slotenmaker: Graag gedaan! *(gaat weg)*

Martine: Goed, dan kunnen we nu verder gaan . Als iedereen weer wil gaan zitten ! ... *(terug voor de micro)* ... zoals ik al zei dus, Bram ... weet dat pensioen niet het einde van de weg is, het is enkel een verandering van richting !!!

Eva: *(Bram schiet plots recht en loopt vlug van het podium de zaal in)* Bram !!! Wat is er ? Waar ga je naar toe ?

Bram: *(Stopt en draait zich om)* Ik moet dringend naar het toilet ! Ik ben nog steeds niet kunnen gaan ! *(loopt snel de zaal uit)*

Eva: *(Roept hem na)* Laat de deur open !

Black-out op de scène - licht aan op Oude Eva en Lotte

Begrafenis 6:

(We horen nu luid de begrafenisklokken luiden en een boze Eva gevolgd door een bezorgde Lotte komen binnen, gevolgd door de begrafenisondernemer)

Man: *(De begrafenisondernemer weet niet waar kruipen van schaamte en is totaal van slag. Met een piepstem probeert hij zich er uit te praten)* ... hier kan ik echt niets aan doen mevrouw ! Dit had niemand kunnen voorzien !

Eva: *(Gaat furieus tegen de man te keer)* Nee ? Kan jij hier echt niets aan doen !? Als ik zie hoe je alles al in het honderd hebt doen lopen heb ik daar mijn grootste twijfels over. Jullie komen een half uur te laat, dan blijkt dat jullie de verkeerde kist hebben mee gebracht. Als jullie dan eindelijk hier zijn met Bram blijken de klokken niet te luiden en dan hebben jullie nog de verkeerde doodsprentjes mee. Ik dacht dat het niet meer erger kon En nu dit !

Lotte: Rustig oma, rustig ... kom zet u even neer *(probeert Eva te kalmeren en duwt haar op een stoel)*

Man: De gemeentearbeiders zijn vandaag onvoorzien in staking gegaan mevrouw en ze hebben het graf niet gedolven zodat we hem niet kunnen begraven ... daar kan ik toch niets aan doen

Eva: Delf het dan zelf !

Man: *(Schrikt)* ... Maar mevrouw , dat kan toch niet ... ik kan toch zelf niet gaan graven ? Dat mag zomaar niet en ... *(wanhopig)* ik heb last van mijn rug ... Dat zal echt niet gaan ...

Eva: En waarom niet ? Je bent er alvast in geslaagd jouw eigen graf te delven ! Ik denk niet dat je nog veel werk zal hebben als dit bekend raakt !

Man: *(Valt op zijn knieën)* Alsjeblief mevrouw, ik zal er alles aan om dit goed te maken

Eva: Hoe kan je dit ooit goedmaken ? *(denkt even na)* Wat ga je nu doen met Bram ?

Man: We nemen de kist terug mee en morgen of overmorgen doen we de begrafenis opnieuw ? Ik zal alles regelen en je mag er zeker van zijn dat alles deze keer perfect zal verlopen ...

Eva: *(zucht)* Veel keuze heb ik niet . Regel alles maar met mijn zoon, ik hoor het dan wel ...

Man: *(buigend als een knipmes)* U mag er zeker van zijn dat alles in orde zal zijn, mevrouw . Ik bied u nogmaals mijn excuses aan en ik ...

Lotte: *(onderbreekt hem)* Laat ons nu alleen, alsjeblief ! *(de begrafenisondernemer gaat buigend achterwaarts af. Lotte zet zich naast Eva en omarmt haar. Er valt even een stilte en dan begint Eva plots te lachen. Lotte bekijkt haar, probeert zich in te houden maar begint dan mee te lachen. Beiden komen bijna niet meer bij van het lachen)*Sorry Oma

Eva: *(Nog nalachend)* 't is niets kindje ! Dit acht je echt niet voor mogelijk ! Moest Opa dit hebben mogen meemaken, hij zou ook in een deuk van 't lachen liggen.

Lotte: Ik denk niet dat er veel zijn die twee keer worden begraven ...

Eva: Nee, dat denk ik ook niet, maar 't is wel echt iets voor hem. Hij is tenslotte ook twee keer getrouwd met mij ..;

Lotte: *(Verwonderd)* Twee keer ?

Black-out op Eva en Lotte en licht aan op de scène

6. RUSTOORD

Bram en Eva zijn allebei bejaard. Eva heeft Bram moeten laten opnemen in het rustoord omdat hij heel slecht te been is en aan Alzheimer lijdt zodat Eva niet meer alleen voor hem kan zorgen. Ze komt hem iedere dag bezoeken in het rusthuis.

Personages 2 D +2 H

- **Bram (80 jaar)**
- **Oude Eva (80 jaar)**
- **Francine (70 à 80 jaar)**, ook een alzheimerpatiënte van het rusthuis
- **Verpleger of verpleegster**

Decor: kamer in het rusthuis

(We zien een kamer met bed , een zetel en een tafeltje met een drietal stoelen. Aan de muur hangt de trouwfoto van Eva en Bram. Er staan ook bloemen. Een verpleger is de kamer wat aan het opruimen als Eva binnenkomt. Dezelfde actrice die oude Eva speelt komt vanuit de begrafenisssène rechtstreeks de rustoordscène binnen.)

Eva: *(Heeft een tas met van alles in, bloemen en een taartje bij)* ... Goede namiddag !

Verpleger: Goede namiddag , mevrouw

Eva: Waar is Bram ?

Verpleger: Een wandelingetje gaan maken.

Eva: *(ongerust)* ... alleen ? *(ziet zijn krukken staan)* ... zonder zijn krukken ?

Verpleger: *(Glimlacht)* Nee, wees gerust . Francine is met hem een ritje aan het maken in de rolstoel.

Eva: *(Verwonderd)* ... Wie is Francine ?

Verpleger: *(Glimlacht)* Oh, ken je Francine nog niet ?

Eva: *(Verwonderd)* Nee ?

Verpleger: Francine is ook een van de bewoners van ons rusthuis. Ze is hier al bijna een jaar, maar ze woonde vroeger in een andere vleugel. Gisteren is ze verhuisd naar hier.

Eva: Mag die zomaar met een van de andere patiënten in de rolstoel gaan rondrijden ?

Verpleger: O maar Francine kent iedereen en iedereen kent Francine hier. En ze kent de weg in het rusthuis van binnen en van buiten. Ze is hier eerder al een paar keer bij Bram geweest en hij wou graag een ritje maken ... zodus ! Als je dat niet graag hebt dan ...

Eva: Nee, nee, geen probleem ... Hoe is het met Bram ?

Verpleger: Relatief goed zou ik zeggen. Hij is natuurlijk steeds slechter te been en de symptomen van Alzheimer steken meer en meer de kop op.. .

Eva: *(Droef)* Ik heb er nog altijd moeite mee dat ik niet meer voor hem kan zorgen ...

Verpleger: Dat mag je jezelf niet verwijten mevrouw ... gezien zijn toestand kon het niet anders.

Eva: *(stilletjes)* ... ik weet het, maar toch ...

Verpleger: *(Bram wordt in zijn rolstoel binnengeduwd door Francine)* ... ah, daar zijn ze ! ... En, een mooi ritje gemaakt, Francine?

Francine: Ja, 't was plezant !

Eva: *(Gaat op haar toe en steekt hand uit)* Dag Francine ! Ik ben Eva, de vrouw van Bram. Bedankt dat je met hem een ritje wou maken.

Francine: *(schudt hand)* Dag madam !

Eva: Eva! Zeg maar Eva !

Francine: Dag madam *(schudt nogmaals haar hand)*

Eva: *(Glimlacht en gaat naar Bram toe en geeft hem een kus)* ... Dag schat !

Bram: ... dag ... dag ... euh ...

Eva: *(zacht)* Eva, schat

Bram: *(lacht)* Eva ! ik zou het honderd keer zeggen.. maar ik kwam er niet op

Eva: Dat is niet erg schat ... zal ik u in de zetel helpen ?

Bram: Ja, graag ...

Verpleger: Wacht , ik zal u helpen ! *(samen zetten ze Bram in de zetel)*

Eva: Bedankt !

Verpleger: Graag gedaan! ... kom Francine, ik breng u naar uw kamer *(Samen met Francine, die Bram blijft nakijken tot ze buiten is, verlaat hij de kamer)*

Eva: En, was het een plezant ritje met Francine ?

Bram: Wie is Francine ?

Eva: Die vrouw die met u is gaan wandelen.

Bram: Ah ?! Ja, het was wel plezant.

Eva: *(lacht)* zie maar dat ik niet jaloers wordt !

Bram: *(Verwonderd)* ... Op wie ?

Eva: Op Francine ! ... als je teveel gaat wandelen met haar !

Bram: Wie is Francine ?

Eva: *(Zucht)* ... laat maar ! *(neemt haar tas en haalt er een fles schuimwijn uit)* ... kijk eens wat ik bij heb, schat ?

Bram: Hmm ! Dat lust ik wel. Waarom heb je die bij ?

Eva: Omdat we vandaag iets te vieren hebben !

Bram: Wat hebben we vandaag te vieren?

Eva: We zijn vandaag 60 jaar getrouwd, Bram ?

Bram: Wie ?

Eva: Wij Bram! Wij zijn vandaag 60 jaar getrouwd ! Weet je het nog ... kijk, daar onze trouwfoto ! *(gaat mijmerend naar de foto en streelt er over)* Weet je nog dat je te laat was ?

Bram: *(Glimlacht)* ... ja, ik was in slaap gevallen !

Eva: *(Blij dat hij zich dat nog herinnert)* Ja ... en dat was niet de eerste ... en ook niet de laatste keer dat je te laat was! Hoe dikwijls jij op een of andere manier te laat bent gekomen ... het is niet te geloven.

Bram : ... Te laat ! ... ik was altijd te laat !

Eva: Dat mag je wel zeggen ... Kom, we gaan de fles open doen en een glaasje drinken op onze huwelijksverjaardag *(opent het kastje, maar dat is leeg)* ... oei, alles is weg ?

Bram : Ik heb de kast opgeruimd !

Eva: Heel goed Bram, maar waar heb je alles gedaan ?

Bram: In de kast !

Eva: *(Hoofdschuddend)* ... In de kast ? *(opent dan de koelkast, waar ook borden tassen, glazen, bestek enz. blijken te staan)*... ah, in die kast ! *(haalt er twee champagneglazen uit, opent de fles en schenkt uit)* ... de glazen zijn ijskoud. Nu zal de schuimwijn zeker koel genoeg zijn. *(geeft een glas aan Bramen klinkt met hem)* ... Santé, schat !

Bram: Santé ! *(drinkt zijn glas ineens helemaal leeg)* ... ik wil nog !

Eva: Niet zo snel drinken Bram. Ik zou niet willen dat je dronken wordt ... ik heb ook taart meegebracht. Wil je een stukje ?

Bram: Welke taart is het ?

Eva: Aardbeientaart met slagroom ... jouw lievelingstaart ! Wil je een stukje ?

Bram: Ik wil nog wat schuimwijn *(steekt zijn glas uit)*

Eva: Maar Bram toch ...*(twijfelt even)* Och ja, wat maakt het eigenlijk uit. *(schenkt een half glaasje uit)* ... hier !

Bram: *(Drinkt het weer ineens uit)* ... Ik wil nog !

Eva: *(Kordaat)* Straks ! We geen eerst een stukje taart eten !

Bram: Welke taart is het ?

Eva: *(zucht)* ... aardbeientaart *(laat ze zien)*... hier, kijk maar. Wil je een stukje ?

Bram: Nee, ik heb geen honger!

Eva: Maar ik wil wél een stukje ! Ik ga even een mes halen in de keuken *(verdwijnt)*

Bram: *(geeuwt even, nestelt zich wat beter in zijn zetel sluit zijn ogen en valt in slaap)*

Francine: *(Even later zien we Francine haar hoofd om de hoek steken en stiekem binnen glippen. Ze kijkt even rond , neemt een stoel en zet die naast de zetel van Bram en gaat er op zitten. Ze legt haar hand op de hand van Bram die op de zetelleuning*

ligt. Dan ziet ze de taart, gaat er heen, neemt ze in haar handen en bijt er een gulzig een paar stukken uit, dan breekt ze nog een stuk met haar handen af, neemt het mee en gaat weer zitten. Terwijl ze haar één hand terug op die van Bram legt, eet ze met de andere hand het stuk taart gulzig op. De slagroom hangt op haar gezicht)

- Eva: *(komt binnen met een thermos koffie en een mes in de handen) ... sorry dat het wat langer heeft geduurd Bram, maar ik... (ziet nu verwonderd Francine zitten) ... wat doe jij hier ?*
- Francine: ... Wij gaan trouwen !
- Eva: ... Wat zeg je ?
- Francine: Wij gaan trouwen !
- Eva: Met wie ga jij trouwen ?
- Francine: Met mijn lief !
- Eva: ... Proficiat ! ... en waar is uw lief ?
- Francine: *(bekijkt Eva uitdagend en legt dan haar hoofd op Bram's borst)*
- Eva: *(Schrikt toch even) ... dat zal niet gaan, Bram is al getrouwd ... met mij !*
- Francine: Bram is mijn lief !
- Eva: Bram is mijn man ! ... kom laat hem slapen ! *(gaat er heen en wil haar weg trekken)*
- Francine: Bram is mijn lief ! *(klampt zich vast aan de zetel)*
- Eva: *(Schrik dat ze Bram zal wakker maken , laat haar los en denkt even na. Dan ziet ze de half verorberde taart op de tafel) ... jij lust blijkbaar ook aardbeientaart ! ... wil je een kopje koffie en een stukje aardbeientaart.*
- Francine: Ja ! Ik eet heel graag aardbeientaart ... en ook koffie ! *(Staat op van haar stoel en komt naar het tafeltje)*
- Eva: Wil jij de tassen en de bordjes nemen, dan zal ik de taart snijden ... of wat er nog van overblijft !
- Francine: *(Opent de kast) ... de kast is leeg ?*
- Eva: Ach ja, alles staat in de ijskast.
- Francine: *(haalt er het nodige uit en zet het op tafel) ... ik eet heel graag aardbeientaart !*
- Eva: Dat heb ik gemerkt ! ... wil je eerst de koffie uitschenken ?
- Francine: *(Schenkt de koffie uit en gaat zitten) ... ik wil een groot stuk !*
- Eva: *(Terwijl ze snijdt) Je hebt al bijna een halve taart op ! Ik heb nog vier stukken. Eén voor jou (schept het op een bordje) ,één voor mij ... en de rest is voor Bram .*
- Francine: *(Eet gulzig haar taart) ... lekker !*
- Eva: Ben jij al eens eerder getrouwd geweest, Francine ?
- Francine: Nee nog nooit ! Maar ik ga trouwen met Bram !

Eva: Dat kan niet Francine ... Bram is al getrouwd met mij !

Francine: Dat is niet waar ! Bram gaat trouwen met mij !

Eva: *(gaat naar de muur en haalt er hun trouwfoto af)* ... kijk Francine, dat is de trouwfoto van Bram en mij ... zie je wel !

Francine: ... dat is Bram niet !

Eva: Dat is Bram wel !

Francine: Bram gaat trouwen met mij !

Eva: Weet Bram dat jij met hem wil trouwen ? Heb je het hem al gevraagd ?

Francine: Ik zie Bram graag !

Eva: Dat kan wel zijn, maar daarom wil hij nog niet met jou trouwen !

Francine: *(Staat plots op loopt naar Bram en schudt hem wakker)* ... Wij gaan trouwen !

Eva: ... Nee, maak hem niet wakker ! *(maar ze is te laat)*

Bram: *(Schrikt wakker)* ... wat ... wat is er ... ben ik te laat !?

Francine: *(neemt zijn hand vast)* ... wij gaan trouwen !

Bram: Trouwen ? *(denkt na)* ... Ik denk dat ik al getrouwd ben !

Eva: *(opgelucht)* ... en met wie ben jij getrouwd ?

Bram: Met Eva !

Eva: *(Triomfantelijk tot Francine)* Zie je wel ! *(naar Bram)* Je bent een schat ! *(geeft hem een kus)*

Bram: Waar is Eva ?

Eva: ... Maar schat ! Ik ben het ! Ik ben Eva ! Ik ben met jou getrouwd !

Bram : Ja da's waar! ... nu je het zegt , maar ... ik was te laat ! *(Nu dimt het licht en weerklinkt het refrein van "Te laat" van "De nieuwe snaar")*

(Onder de muziek is er een kleine scènewissel waarbij Eva en Francine verdwijnen en Bram in zijn bed gaat liggen. Er passeert over het podium iemand met een bordje "de volgende dag")

Verpleger: *(komt binnen met een ontbijtplateau dat hij op de tafel zet en gaat Bram dan uit bed helpen)* Goed geslapen, Bram ?

Bram: *(Begrijpt niet wat de verpleger zegt)* ... wat zeg je ?

Verpleger: Of je goed geslapen hebt ?

Bram: Ik versta je niet !

Verpleger: *(Roept nu luid)* Ik vroeg of je goed geslapen hebt ?

Bram: Ja, ik heb wel goed geslapen, maar er is iets met mijn linkeroor . Het is precies nat en ik hoor niet meer goed !

Verpleger: Ik zal eens kijken ... *(buigt zich over Bram's linker oor)* ... maar Bram toch ! Je hebt een suppo in je oor gestoken !

Bram: *(Schrikt)* ... een suppo !?... Oei ... dan heb ik mijn hoorapparaat toch niet ... *(maakt met zijn hand een beweging naar zijn achterwerk)*

Verpleger: *(lacht)* Nee Bram, dat ligt op jouw nachtkastje *(neemt een kleenex en maakt het oor proper, neemt dan het hoorapparaatje en roept nog steeds luid)* Ik zal er het oorapparaatje terug insteken ... *(Roept dan nog steeds luid)* ... voilà ! En hoor je nu weer goed ?

Bram: *(Schrikt)* Waarom schreeuw jij zo luid ?

Verpleger: Sorry Bram ! Maar je had jouw hoorapparaatje niet in...

Bram: Ik hoor toch goed, dan steekt het toch in mijn oor !?

Verpleger: Maar daarnet nog niet !

Bram: Waarom niet ?

Verpleger: *(Zucht even)* .. laat maar ! Kom nu, we gaan aan tafel zitten *(helpt hem nu aan tafel te gaan zitten)* Smakelijk ! *(gaat weg)*

Francine: *(Bram neemt de koffiekop en schenkt zich een kop uit, neemt dan een boterham en begint te eten. Even later steekt Francine weer het hoofd om de hoek en komt ze binnen met een slordig in krantenpapier ingepakt geschenk, zet het op tafel voor Bram en gaat op de stoel naast hem zitten)* Dat is een cadeau voor jou.

Bram: ... Heb jij een cadeau bij voor mij ?

Francine: Ja, een trouwcadeau ! ... doe maar open !

Bram: *(Opent het geschenk dat een opgezet dier blijkt te zijn. Al naargelang het opgezet dier dat de kring te pakken krijgt, "Dier" verder in de tekst vervangen)* Oh een "dier" !

Francine: Mooi hé ! Hij/zij noemt Fristi !

Bram: Fristi is een mooie naam !

Francine: Hij/zij is wel dood !

Bram: *(luistert aan de borst)* Ik denk het ook !

Francine: Jij krijgt hem van mij !

Bram: Waarom ?

Francine: Omdat wij gaan trouwen !

Bram: Maar ik ben toch al getrouwd !

Francine: Dat is niet waar ! Dat ben jij niet op die foto *(wijst naar de trouwfoto)*

Verpleger: *(komt binnen)* ... Francine, wat doe jij hier weer. Je weet dat je niet steeds zomaar bij de andere mensen mag binnen gaan. Kom, ga maar terug naar jouw kamer !

Francine: Wij gaan trouwen ! Dat is mijn trouwcadeau !

Verpleger: *(hoofdschuddend)* Bram is al getrouwd. Met hem kun je niet trouwen !

Francine: Dat is Bram niet op de foto !

Verpleger: Dat is Bram wél op de foto ! En laat Bram nu gerust! *(hij neemt haar bij de hand en neemt haar mee de kamer uit)* Kom !

Eva: *(Bram eet nu verder en even later komt Eva binnen. Ze schrikt als ze het opgezet dier ziet staan) Bah ! Wat doet dat "dier" hier !? Hoe komt dat hier terecht ?*

Bram: Ik heb dat cadeau gekregen ! Hij/zij noemt Fristi ! Mooi hé ?

Eva: Vind jij dat mooi ? Ik vind het afschuwelijk ! *(ruikt even)* en hij/zij stinkt!

Bram: Hij/zij is dood !

Eva: Dat zou er nog aan mankeren ...! Van wie heb je dat gekregen ?

Bram: Dat is mijn trouwcadeau !

Eva: ... Francine ! Is Francine weer hier geweest ?

Bram: Ik denk het .

Eva: *(boos)* Dat kan toch zo niet blijven duren ! Je bent getrouwd met mij ! *(neemt het opgezet dier)* En dat hier, vliegt in de vuilbak ! *(gooit het in een vuilbakje dat ergens in de kamer staat)*

Francine: *(Komt weer binnen en heeft een kussen onder haar kleed gestoken zodat ze zwanger "lijkt". Kordaat komt ze binnen en gaat ze naast Bram zitten)*

Eva: *(heeft haar niet zien binnenkomen en schrikt als ze zich weer omdraait)* ... wat doe jij hier weer ?

Francine: ... Bram moet met mij trouwen!

Eva: *(zucht)* Je weet dat hij al getrouwd is. Bram trouwt niét met jou !

Francine: Hij moet ! Ik ben in verwachting !

Eva: *(Verwonderd)* ... Jij !? In verwachting ?! Dat kan niet !

Francine: *(Staat recht waardoor nu ook Eva de "dikke" buik ziet)* Ik heb een dikke buik !

Eva: *(Moet ondanks alles lachen)* ... jij bent wel vindingrijk moet ik zeggen !

Bram: Zij heeft een dikke buik !

Eva: *(lacht)* Dat is gewoon een kussen dat er onder steekt ! Daar trap ik echt niet in ! Haal dat kussen er maar onderuit, Francine !

Francine: *(boos omvat ze haar buik)* ... dat is geen kussen ! Dat is mijn kindje !

Verpleger: *(Komt weer binnen)* ... ik vreesde al dat ze weer hier zat ! *(dan streng tot Francine)* Francine ! Terug naar uw kamer ! *(beteuterd druipt Francine af, nog steeds haar buik omvattend)* ... en haal dat kussen vanonder uw kleren !

Francine: *(schreeuwt boos)* Dat is geen kussen ! Dat is mijn kindje !

Eva: Ze zei dat Bram met haar moest trouwen omdat ze in verwachting is.

Verpleger: ... Haar kindje ! ... hoe komt ze er op !

Eva: En daarstraks had ze een trouwcadeau mee voor Bram *(haalt het "dier" uit de vuilbak en geeft het aan de verpleger)*

Verpleger: *(lacht)* Ik zal het haar teruggeven

Eva: Ze weet van geen ophouden ... dat begint stilaan wel vervelend te worden ...

Verpleger: Ja, ik begrijp het, maar het probleem is dat we dat niet zomaar opgelost krijgen. We kunnen haar toch moeilijk opsluiten.

Eva: We moeten haar aan het verstand zien te brengen dat Bram al getrouwd is !

Verpleger: Maar hoe ? Ze gelooft niet dat de man op jullie trouwfoto, Bram is.

Eva: *(Krijgt plots een idee)* De trouwfoto ! Ik heb het ! *(Nu dimt het licht en weerklinkt het refrein van "Fotografie" van "De nieuwe snaar")*

(Onder de muziek is er een kleine scènwissel waarbij Eva verdwijnt en Bram op een stoel gaat zitten. Er passeert over het podium iemand met een bordje "de volgende dag")

Verpleger: *(Bram is met zijn krukken onderweg naar het toilet als de verpleger binnenkomt met dezelfde vest, das en hoed als op de trouwfoto over de arm en een fototoestel in de hand) ... hier zijn we er mee Bram ! Kom, zet u hier neer dan kan ik uw trouwkostuum aan doen.*

Bram: Ik moet naar het toilet !

Verpleger: Weeral ? Dat is al de vierde keer vandaag ! Je bent precies zenuwachtig !?

Bram: Ja, ik ben zenuwachtig. Ik ga vandaag terug trouwen !

Verpleger: En was je de eerste keer ook zo zenuwachtig ?

Bram: *(Draait zich om en keert op zijn stappen terug)* ... Ik was te laat !

Verpleger: *(lacht)* Op uw eigen trouw ?

Bram: Ik was in slaap gevallen !

Verpleger: Vandaag zal je dan toch niet te laat zijn. *(Bram zet zich op de stoel)* ... moest je niet naar het toilet ?

Bram: Ik kan nog wel wachten denk ik. Ik ben al drie keer geweest.

Verpleger: Veel kan er dan toch niet meer inzitten denk ik. *(begint nu Bram om te kleden)* Steek uw armen uit ! *(Nu knoopt de verpleger het hemd dicht, doet een das om, de vest aan en zet de hoed op)....* Amai , nu zie je er goed uit , Bram !

Eva: *(er wordt op de deur geklopt)* ... mag ik binnenkomen ?

Verpleger: Opgepast Bram, hier is uw bruid Kom maar binnen ! *(De deur gaat open en Eva komt binnen in dezelfde trouwjurk als op de foto. Ze heeft ook dezelfde ruiker bloemen in de hand)* Waaaw ! Hoe mooi !

Bram: *(Kijkt gefascineerd Eva aan, staat recht en gaat in haar richting)* ... Eva ! ... je bent zo mooi !

Eva: *(Geëmotioneerd door de omstandigheden en omdat hij haar naam spontaan heeft genoemd)* ... Bram ... jij ziet er ook prachtig uit. *(ze gaan naar elkaar , nemen elkaar vast en kussen elkaar)*

Bram: ... Ik zie u graag Eva

Eva: ... Ik zie u ook graag Bram

Bram: Nu ben ik niet te laat !

Eva: *(Glimlacht)* Nee, schat. Nu ben je niet te laat !

Verpleger: ... jullie zijn een nog even mooi koppel als 60 jaar geleden. Proficiat ! En nu gaan we foto's nemen !

Eva: Als Francine de nieuwe trouwfoto zal zien kan ze niet meer ontkennen dat het Bram is die op de foto staat.

Verpleger: Ik denk het ook ... OK, ga hier staan ... *(hij laat ze op een paar plaatsen staan in diverse poses terwijl hij telkens foto's neemt)*

Bram: *(Halfweg de fotosessie)* ... Ik moet naar het toilet !

Verpleger: Kan je het nog eventjes ophouden Bram ? Nog maar een paar foto's .

Eva: Hij is bijna klaar schat ! *(De verpleger neemt nog een paar foto's)*

Bram: Ik moet naar het toilet !

Verpleger: *(Neemt nog één foto)* ... en OK! We zijn klaar !

Eva: ... Kom, ga nu maar vlug naar het toilet ! *(Ondersteunt Bram tot aan het toilet, waar hij verdwijnt)*

Verpleger: *(bekijkt de foto's op het display van zijn toestel)* ... ze zijn prachtig !

Eva: *(benieuwd)* ... laat eens kijken !

Bram: *(heeft het toilet niet op tijd gehaald en nu horen we luid van achter de schermen)*
... TE LAAT !!! *(Nu dimt het licht en weerklinkt het refrein van "Te laat" van "De nieuwe snaar")*

EINDE